

K. Eschen / R. Sami

- **POLİSTE ve MAHKEMEDE
TAVRIM NASIL OLMALI ?**
- **İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın
örnek ifadesi**

VERLAG HALK YAYINLARI

HAZIROL

Mahpusluğa hazırol
Hazırol darağacına
Namlu ağzına
Dişe diş
İnada inat
Kavgalar yoludur
Tuttuğun yol
Betona ve demire
Teslimiyet isteyen
Katı zebellah emire
Yani sermaye
Ve zincir dünyasına karşı
Sınıfının onurunu
Kızıl direnme ruhunu
Yaşatmaya hazırol!

Düşman
Zindanlarda hiç bir zaman
Yenilmez diye düşünme
O

En ağır yenilgileri
Zindanlarında tadar
Ve yer yüzünde hiç bir şey
Zindanları kurtarmak kadı
Koymaz ona

Son kez bağırıyorum
Hazırol!
Ömürboyu yatmaya
Nikahın ölüme
Kıylsa biie
Sorgulama tezgahında
Destanlar yaratmaya
Hazırol!

İşkencehanelerde Kızıl Direnme Ruhunu Yaşatmaya Hazırol

Muzaffer Oruçoğlu

TÜRKÇE BASKIYA ÖNSÖZ

Kasım 1980

Bu kitap 1973 yılında K.Eschen ve Renate Sami tarafından yazılmıştır. Bu kitap polislik ve mahkemelik işi olanlar veya olacaklarla ilgilidir. Amacı B.Alman devletinin polisi ve yargı organları tarafından koğuşturmaya uğratılanlara hukuki bilgi vermek, onların kendilerini nasıl koruyacaklarını öğütlemektir.

B.Alman devletinin yabancılar politikasını, bu politikanın Türkiyeli ilerici örgüt ve kişiler üzerindeki yansımalarını hemen hemen hepimiz bilmekteyiz. Mesela; Türkiyeli anti-faşist, anti-emperyalist örgütlerden "Almanya Türkiyeli işçiler fedarasyonu" (ATİF) yoğun bir şekilde kapatılma tehdidi altında bulunmaktadır. ATİF başkanı O.Uludağ'ın politik çalışması yasaklanmış, şimdiye kadar 500 ü aşkın üye ve sempatizanı koğuşturmaya uğratılmış, halen 20 civarında taraftarı hapisanede ve 100 ü aşkın taraftarı mahkemeliktir. Bütün bunlar önümüzdeki dönemde bu tür koğuşturmaların süregideoegini kanıtlanmaktadır.

Biz bu kitabı, Türkiyeli devrimci arkadaşlarımızın poliste ve mahkemedeki devrimci mücadelelerine yardımcı olması düşüncesi ile tercüme edip yayınlıyoruz.

Devrimci selamlarımızla
Verlag Halk Yayınları

EGEMENLER VE "ÜÇÜNCÜ KUVVET"

Küçüklüğümüzden itibaren karamıza iyi olan şeyi yapmamız ve kötuden el çekmemiz sokular: "Haksızlığın ömrü kısadır", "Doğrunun işi başgiler". Böylesi sözler kötü olanın cezalanmasını içinin övülmediğini, aksine ceza ile övgünün belli çıkarlar benimsetmek için araçlar olduğunu gizlemeye yarar. Kukuksal alanda iyi ve kötü, olması gerekenle olmaması gereken şeyler yasalarla belirlenir. Yasalar bu yetkiye sahip olanlara çıkarılır. Kapitalist devlette bunlar, üretim ve ekonomiye ve bunların yardımcı kurumları olan basın, televizyon, kilise ve sistemi taşıyan partilere egemen olanlardır. Bunlar övgü ve yergiye belirler. Ama bizzat kendileri değil. Bizzat kendileri yapsa kitleler maskelerini çok çabuk yırtarlardı. Kendi çıkarılarına yarılmadıkları açıça çıkardı. Bu yüzden "üçüncü kuvvet" adlandırılmaları, toplumsal olarak bağımsız kaynaklardan adret hikmetleri yaratan metafizikçe bezemiş bir kurum yaratmak zorundadırlar. "Egemenler" demekle yanlış anlaşılmayacağımızı umuyoruz. Bu kavramı üstümüzde bir kiliğin taktında oturduğu ve kârhırsı ile kendi çıkarları doğrultusunda bizi kukla ipliklerinde oynattığı anlamında kullanmıyoruz. Kavram daha çok bir düşünce bileşimidir. "Egemenler" doğal olarak bu toplumun nüfuzlu görevlileri ve onların uçakları değildir. Egemenlik ideoloji ve doktrinler, psikolojik ve sosyal etkilemelerle icra olunur. Bu ilişkiler mümkün merteye değiştirilebilmesin diye iktidar dağıtılmış ve aynı zamanda egemenlik öyle kurulmuştur.

Egemenlerin yasa biçiminde emrettiklerini yerine getirdiklerini örtbas etmek için mahkemeler bağımsız olarak adlandırılır. Bu şekilde adaletin yaptığı toplumsal haksızlık, yani yargıçların, savcılarının, avukat vs. nin yeteneksizliğine, onalırın gerici tutumlarına yüklenir. Egemenler yönetilenler karşısında egemenlik sistemlerini meşru kılmak zorunluğundadır. Yönetilenlerin zorbalıkla soyulduklarını farketmelerini engellemek zorundadırlar. Öyle eğitilmeli-

ler ki bu soygun sistemi iyi; bunu devirmek ise kötü görünsün onlara. İyi ile kötü arasındaki ayırımı çocuk emirlere karşı itaatın sevgiyle mükafaatlandırılmasında itaatsizliğin sevgiden mahrum bırakılmak, bedeni acı verme biçiminde cezalandırılmasında görerek öğrenir. Çocuk; yabancı çıkarları kendi çıkarlarının üstünde tutmaya zorlandığını görse de verilen emirlere karşı gelmek için zayıf yani güçsüz olduğunu öğrenir.

Ezilenlerin üzerlerindeki baskının bilincine varması egemenler için tehlikelidir. Bunlar o zaman tebaalarına sokulmak; kendilerinin ve tüm toplumun üstünde olan bir otoriteye tabi oldukları uydurmasını yaymak zorundadırlar: On emriyle tanrıya, belirsiz bir kadere veya doğa yasalarıyla dünyanın akışına boyun egme... Bir imparatorun kabak kafayla bir kilisede diz çöküşünün veya ABD başkanının yaşlı gözlerle sentimental bir dille vicdanının zorlamalarını izlediğini bildirişinin bir amacı vardır: Aşırı güçlü bir yasa önünde herkesin eşit olduğunu ilan edilmesi; varsıl da yomsul kadar az çalabilir, bir milyoner de kadın kirletemez. Hırsızlık yasalara aykırı gasptır. Hangi mal edinme biçiminin yasalara aykırı olduğunu malı mülkü olanlar belirliyor, yani aşırıya mal edinme biçimi olarak gereksinme duymayan, bunun yerine kendilerine bağımlı işgücünü sömürenlerdir. Ve böyle edinilen malı kendisi için küsküyle geri almak isteyen hapse kaybolacağı belirleniyor. Bu mekanizmanın içyüzü görülebilir: Bu egemenlerle yönetilenler arasındaki toplumsal çelişkidir.

Bu çelişkinin öte yanında da mücadele vuk'u bulmatadır. Ezilenler yüzyıllar süren utku ve isyanlarında yasalaşan bir dizi hakları mücadele ederek kazandılar. Hem de egemenlerin çıkarlarına karşı. Hakim sınıflar sürekli biraz da başarılı olarak ezilenlerin ellerinden bu hakları geri almağa çabalamaktadır. Yasal olanaklar yoksa başka yolla. Bunun için tek tek kişilerin siyah cübbelerden ve demir parmaklıklı pencerelerden, çaresizlikte horlanmaktan ve toplumdaki dışlanmaktan korkmalarına gereksinimleri vardır, ezilmişliklerinde tutabilmek

onları. Ama öyle yapılmalı ki bu duygunun korku olduğu bilinçli hissedilmesin. Yoksa örneğin dayanışarak cesaret toplayıp buna karşı silahlanılabilir. Korku daha çok genel bir huzursuzluk olarak işlemeli ki sömürülmenin huzuru mücadelenin huzursuzluğuna yeğ tutulsun. "Haklısın ve ben de rahatım" veya "akıllı olan yumuşak davranır" gibi sözlerle bunlar kastediliyor -uslu sömürülenlerle aptal zenginlerden oluşan bir dünya?

Seni ezenlerin sende husule getirdikleri korku "akıllılık" olarak örtbas ediliyor. Eve döndüğünde karına veya kocana korktuğun serzenişini yaptırmamalısın, yaptığının yapılabileceğin "en iyisi" olduğu, aksi halde yalnız bir yığın güçlüklerle karşılaşılacağı itirazında bulunabilmelisin. O halde şah iken şahbaz olmamalı, vazgeçmeli, başkalarını şahbaz etme olanağına sahip olunduğu görülmemeli...

Korkun edindiğin deneyimlerden gelmektedir:

- Amirin veya ev sahibin senden daha iyi konuşmasını bilir. Hemen hemen hiç söz sırası gelmez sana.
- İpin ucunu kaçırabilir veya saçma sapan şeyler diyebilirim korkusuna kapılırsın. Seni hizaya getirecek ve kulaklarını yasa maddeleriyle dolduracak avukatı veya "uzmanı" yanındadır.
- Ona düşünceni bildirecek bir kişi kolay kolay aklına gelmez. O "tecrübeli"dir.
- Mahkeme senin dilini konuşmaz. Sadece ihtisas kazanmış olanlar için düşünülen anlamadığın sözcükler kullanılır.
- Anlayacağın orada satılanları mücadele etmemen gereken büyük hikmetler olarak bilmelisin. Mücadele etmeye de kalkışmamalısın. Sömürülmeni ve ezilmeni doğru bulmalısın.
- Bir avukat tutmaktan bile korkmalısın. Avukatlar asılları, ortak eğitim ve düşüncüleri itibarıyla birinci derecede adalet denilen hakim ilişkilere ve böylece yönetenlerin ilişkilerini koruyanlara bağlıdırlar. Ve bunların esas arzuları çoğunlukla zengin olmak ve zengin kalmaktır. Ve sen bunlar için biraz daha kazanç sağlama olanağısın. Önce, sana yarar getirsin, getirmesin bir

avans ödemelisin. Avukat senin için bir dava yürütürse daha fazla alır. Senin için seve seve davalar yürütür, çünkü avukat dava yürütmekle herhangi bir riske girmez. Bu işlerle para kazanıyor. Davayı kaybederse kaybolan parandı adedece. O parasını gene de alır. Sen, senden sadece kazanç sağlayacak birisini davayı yürütmekle görevlendirmek için para ve zaman harcıyıp harcamayacağını düşünürsün.

- Hakkını almak için vereceğin hukuksal alandaki mücadele, sınırlarına, ek zaman, para ve işe mal olan heyecanlı bir istisnadır daima. Yargıç, sivil polis, şef, evsahibi senin hakkından gelmeyi öğrenmişlerdir. Sen amatör bile değilken onlar profesyoneldir.

Kişinin haklarını bilmesi önemlidir ama egemenlerin eğitim ve ahlaklarıyla sana aşılacakları korku ve üstekler seni engeller; ve bu böyle olduğu sürece bunları bilmek bir işe yaramaz.

Egemenler sınırlarımızla bize karşı ittifak kurmayı iyi becerdiler. Bu kitapçık polis ve mahkemelere karşı en azından yasaların elverdiği ölçüde haklarını korumana yardımcı olmalıdır.

CEZA DAVALARI NİZAMI VE BİRKAÇ TEMEL HAK

En önemli baskı aracı ceza takibatı alanında egemenlerin emrine amadedir. Devlet, toplumu disiplinli kılmak için faşist sistemlerdeki gibi tüm temel ve insan haklarını rafa kaldırmamışsa ceza davaları nizamına ve anayasayı temel alan birkaç yan yasaya ve insan haklarını koruma Avrupa bildirgesine göre düzenli duruşma yöntemine uymak zorundadır. Devlet cezalandırılabilir saydığı suç ve davranış biçimlerini izleme hakkını her hal-ü kârda gerçekleştiremez. Devlet kağıt üzerinde olsa da, devletin şiddet aygıtını frenlemek ve keyfiyete meydan vermemek için bireyin temel haklarına saygı göstermek zorundadır:

Almanya da bu aşağıdaki ilkelerde dile gelmektedir:
Ölüm cezasının kaldırılması (Anayasa, madde 102)
Bedensel ve ruhsal etkili eylem yapma yasağı. İşkence yasağı (Anayasa, madde 104; ceza davaları nizamı madde 136a).

Gizli ve özel mahkemelerde duruşma yasağı (Anayasa, madde 101)

Hukuksal dinlenilme hakkı (Anayasa, madde 103)

Davanın her aşamasında avukat tutma Hakkı (ceza davaları nizamı, madde 137).

Bunlara, gerçi hiçbir yerde böyle genelde saptanmayan ama Alman hukuku sistematiginden alınan aynı şekilde temel bir hukuksal ilke oluşturan "araçların göreliliği" ilkesi eklenmektedir. Bu ilke devlet aygıtının operasyonlarının hukuksal olarak caiz bir amaca erişmek için gerekli ölçüde önemli ise yapılabileceği anlamına geliyor. Ceza davaları nizamı zanlıların, tanıkların da haklarını ayrıntılı olarak düzenler;

Ceza davaları nizamı madde 136.

"İlk sorgu başında zanlıya hangi suçun ona isnad edildiği ve hangi ceza hükümlerinin mülahaza edildiği bildirilmelidir. Yasalara göre itham hakkında beyan vermekte veya ifade vermemekte serbest olduğu ve her an, sorgudan önce de, kendisince seçilecek bir avukata danışabileceği noktasına dikkati çekilmelidir. Uygun hallerde zanlının dikkati yazılı beyan verebileceği noktasına çekilmelidir. Sorgu, zanlıya, kendisine karşı olan kuşku nedenlerini ortadan kaldırma ve lehine konuşan gerçekleri ileri sürme fırsatı vermelidir. Zanlının ilk sorgusunda aynı zamanda kişisel ilişkilerin veya durumunun soruşturulması nazarı itibara alınmalıdır."

Madde 136a.

"Etkili eylem, yorma, bedensel sataşma, ilaç verme, eziyet şaşırtma ve hipnozla zanlının irade vekalet kararı ve irade faaliyetini özgürlüğüne halel getirilemez. Zor ancak ceza davaları hukuku elverdiği ölçüde kullanılabilir. Bu yasa hükümlerine aykırı bir önlem alma teşviti ve yasal olarak öngörülmeyen bir yarar veya çıkar vaadi yasaktır. Zanlının anımsama gücüne ve kavrama yeteneğine halel getiren önlemler yasaktır.

1. ve 2. fıkradaki yasaklar zanlının muvafakatı nazarı itibara alınmaksızın geçerlidir. Yasağın çiğnenmesi so-

nucu meydana gelen ifadeler zanlı rıza gösterse bile değerlendirilemez.

Ceza davaları nizamı 69. maddesi 3. fıkrası gereğince tanıkların sorgusu için aynı şey geçerlidir.

Belli koşullar mevcutsa tanıklar da ifade vermediği reddetme hakkına sahiptir:

Ceza davaları nizamı 52. maddesine göre ifade vermediği reddetme hakkı kişisel nedenlerden, yani tanık zanlının nişanlısı, zanlının eşi veya boşanmış eşi, zanlının yakını veya sıhri hısımları ise mümkündür.

Ceza davaları nizamı madde 52:

"Tanıklık etmeyi

1. zanlının nişanlısı

2. zanlının eşi, evlilik sona ermiş olsa da eski eşi,

3. her kim zanlıyla baba tarafından akraba, sıhri hısımları veya evlat edinmeyle bağlı veya üçüncü dereceye kadar akraba ikinci dereceye kadar, bunun oluşturan evlilik sürmüyorsa da sıhri hısımları ise

reddetme hakkına sahiptir.

(2) Belirtilen kişiler her sorgudan önce tanıklık etmeyi reddetme konusunda aydınlatılmalıdır. Bu haktan vazgeçiş sorgu sırasında görülmeyebilir."

Ceza davaları nizamınının 53. maddesine göre mesleki nedenlerden dolayı tanıklık etmeyi reddetme hakkı da vardır. Mesleksel durumlarından dolayı, beyan onlara emanet edilen veya onlarca bilinen gerçeklerle ilgiliyse ifade vermediği reddetme hakkı din adamlarını, doktorları, avukatları, eczacıları, vergi danışmanlarını, noterleri vs. ilgilendirir.

Ceza davaları nizamı 53a maddesine göre bu hak adı geçen kişilerin meslek yardımcılarına da aittir.

Ceza davaları nizamınının 55. maddesindeki koşullar altında ifade vermeyi reddetme hakkı bilgi vermeyi reddetme hakkı demektir. Bu hak soruların gerçeğe uygun yanıtlanması halinde kendini veya bir yakını veya bir sıhri hısımları ceza takibatı tehlikesine uğratabilecek herkese aittir.

Ceza davaları hukuku zanlının veya tanığın haklı şüphesini

dan aleyhinde sonuçlar çıkarmayı yasaklamaktadır. Yasal bir hak olmaksızın birisi aleyhine ifade vermek istemezsen, bu başına en kötü durumda 3 ay tutukluk veya para cezası getirebilir.

Bu yasa hükümleri metninden zanlı veya tanığın haklarının soruşturma makamları için herhangi bir şekilde kullanılmasını gereken bir engel oluşturdukları ortaya çıkmaktadır. Kendilerini limon suyu isteyen ama limonu yarmaya mezun olmayan birileri sanacaklar soruşturma makamları... Onlar zanlıya veya susma hakkına sahip tanıya sonraki soruşturma için kanıt veya ima olarak değerlendirilebilecek birşeyler söyletmeye çalışacaklar. Soruşturma memuru zanlının irade faaliyetini etkilemeye mecburdur. Onu susmaktan vazgeçirmek ve beyan yaptırmak mecburiyetindedir.

Çoğunlukla bir sivil polis olan soruşturma memurunun elinde çok sayıda psikolojik ve fiziksel etkilene araçları mevcuttur. Bunları kullanmasını öğrenmiştir, bunlara vakıftır ve kullanmada deneyim sahibidir.

YASAL VE YASADIŞI YÖNTEMLERİN KARIŞIMI

Deneyimler ceza davaları nizamının 136a maddesinin ayrıntılı katalogunun yasal uygulamalarla yasadışı yöntemlerin karıştırılmasını dışlamadığını gösterdi. Yorgunlukla uyanıklık, caiz eza ile eziyet arasına sınır çekmek; neyin şaşırtma veya yasal olarak öngörülen yarar olduğunu belirlemek tek tek durumlarda hemen hemen mümkün olmayabilir.

Memurların çoğunlukla neyi yapıp yapmayacaklarını ve yasa dışı aykırı bir sorgu yönteminin ne zaman yasadışı bir yöntem olarak algılanacağını bildikleri etkilendirilmelidir. Bir yasalara aykırı bir sorgu yöntemi uygulandığının kanıtlandığı tek bir olay tanımıyoruz. Zanlının haklarını hiçe sayan bir memurun sorgusunda başarılı olması halinde televizyondaki polisiye filmleriyle yaratılan kamuoyu sayesinde tepkiyle karşılanmayacaktır. Birkaç yumrukla "suçlu"nun itirafını sağlayan "Kojak" veya başka bir polis müfettişinin yaptığı kötüye çemecek veya "işkence"

kiye ba lırcaktır.

kelimenin tam anlamıyla ifade şantajı suçunu oluşturan bu çeşit yasa dışı aykırılıklar haftada birkaç kez televizyon aracılığıyla evimize iletilmektedir. Bu yayınlarla seyircilerin kafasından nükuk devleti yargılama yönteminin temel ilkelerinin dışarı atıldığını hemen hemen hiç kimse anlamamaktadır. Bu yüzden ceza takibatında bulunanlar böyleli yöntemler kullanırsa kimi harekete geçirecektir?

İnsan ve yasadışı yöntemleri ayırmakla uğraşmak zaten bazı yöntemlerin psikolojik ve fiziksel etkilerinin tecrübesiz, silahsız bir insanın hakkından gelmek için yeterli olmalarından dolayı abestir. Buna karşılık kişi, kendisini bekleyenleri biliyorsa, "irade faaliyetine" hükmecek ve haklarını koruyacak durumdadır.

YASA VE GERÇEK

Ceza davaları nizamı başka her yasa gibi sadece yazıdan ibaret bir metin değildir. Yasa olarak yürürlüğe girdi mi "yorumlama" denilen bir şeye tabidir. Bu yorumlama denilen şey bütün başları örtmeye yetmeyen ve başını örtmek isteyen her kişinin başkasının zararına pahasına kafasına çekip açıkta kalan kafasını örtmeye çalıştığı bir çadır bezine benzer. Yasayı yorumlama yoluyla güçlü olanın çıkarılarını zayıf olandan daha çabuk benimsetmeyi başaracağı açıktır.

Öte yandan yasanın ve üstünde ilkeler ve oyun kuralları, en azından "yasa koyucusunun" formüle edilmemiş düşünceleri bulunmaktadır. Örneğin yasa, kesin belirtmeden, zanlının polis meurunun sorularını yanıtlamakta, yani ifade verip vermemekte serbest karar verebilmesinden hareket etmektedir. Alınacak çorabın kırmızı yoksa sarı mı olacağı konusunda karar verirmiş gibi (böyle bir durumda bile birçok kişi özgür değildir).

Daha önemlisi ceza davaları nizamı öyle örülmüş ki hüküm giymek veya beraat etmek veya olsa olsa nezarete alınıp alınmama sorunu zanlı veya davalı için tek önemli şeymiş gibi görünmekte. Diğer her önlem ilk bakışta, sadece ceza davaları nizamına uyularak yerine getirilirse, ilgili için sakıncalı değilmiş gibi görünüyor.

Gerçekte bunun böyle olmadığını herkes biliyor. Bir soruşturmanın açılması bile birisi için sakıncalar, hatta zararlar doğurabilir. Doğan bu zarar ilerde davanın durdurulması veya davanın beraatla sonuçlanmasıyla telafi edilemez. Böyle bir şeyin akışını hepimiz biliyoruz:

K. kentinde belki de bir emniyet müdürüne hakaret edildiği veya suç işlemeye teşvik ettiği sanılan bir gazete ortaya çıkar. Önce bilinmeyen bir kişiye karşı kovuşturma açılır. Polis, kavramın hakkını teslim etmek için kovuşturmağa mecburdur. O halde suç unsuru yazının bulunabileceği sanılan kitapçılar, basım ve yayınevleri hakim kararıyla, eli kulaında tehlike olması halinde, hakim kararı olmaksızın da aranır. Polis ihtimamla iş yarsa arama yapılan işyerinin çalışmasının yarım gün durulması demektir bu. Bunun dışında böylesi fırsatlar da orada mevcut herkesin kimliği, kitapçıda müşterilerin de, saptanıp not edilecektir. Aranan nesneyle ilişkisi olmasa da bir kitap veya derginin bir veya diğer baskısına "raslantısal bulgu" olarak (ceza davaları nizamı 108. madde) geçici bir inceleme^{de} bulunmak için elkonabilir.

Kendini fazla zorlamaksızın bunun bir işyeri için ne anlama geldiğini tasavvur edebilir. Bir yandan bir kitapçıya giden müşteriler bu yüzden polis takibatına uğrama tehlikesine düşüp düşmemeyi düşünecektir. Öte yandan kitapçılar kitapçılar polisi bir maktanıs gibi çeken belli kitapları dükkanlarında bulundurup bulundurmamayı kendilerine soracaklardır. Bir kitap kuşku uyandırırsa, hukuksal olarak zararsız olduğu sonucuna varılsa da, sadece başarısızlıkla bitecek bir soruşturmanın açılması tehlikesinden ötürü bu yazın yapıtının dağıtım-cı nihayet basımcı bulmamasına yeter. Böylece bir sansür kuruluna gereksinme olmuyor. "Yetenekli" bir polis örgütü belli içerikli kitapları piyasadan uzak tutmaya yeter.

VEYA:

Bir kadın pasaportunu yitiriyor. Bu pasaport daha sonra

tutuklanma kararıyla aranan birisinde bulunur. Kadın suç ortağı olarak tutuklanır, bu konuda ifade vermeyi reddeder. Nezarete alınır. Kadının evsiz-barksız kalan bir çocuğu vardır. Çocuk bir yurda alınır. Çocuğun annesinden yarım yıllık (şansı yaver giderse) ayrılığın-
dan doğan zararları kim telafi edecek ? Sonuç: Bu kadının durumunda olan birisi çocuğuna telafi edilemiyecek zarar vereceğine teyit edilmiş haklarından feragat etmelidir.

Bu kadının belki bir kamu kuruluşunda çalıştığını, belki de haklı olarak ifşa etmek istemediği "solcularla" ilişkileri olduğunu düşünürsek haktan feragat etmesi kolayca anlaşılır. Çünkü çoğu kişisallelerine karşı olan sorumluluklarından, kendilerini üç yıl sonra durdurulacak veya beraatla sonuçlanacak bir soruşturma davasının kurbanı edecek kişilerle ilişki kurmaktan kaçınıp kaçınmamayı kendi kendilerine sormak mecburiyetindedir.

Kısacası: Ceza davaları nizamına dayarak soruşturma açmak için polis, yasadışı veya suç unsuru teşkil edecek birşeyler yapmaksızın ilgili kişinin varlığını tehlikeye düşürücü veya hatta mahvedici çok sayıda önlemler alacak olanaklara sahiptir.Devletin yarar düşüncesine amade, tamamen yasal olmasına karşın, girişin ölümcül olabileceği kara bir bölge yaratılıyor. Böylece yaratılan kuşkuyla yasa değiştirilmeksizin yazılı yasanın hareket serbestisi kısıtlanıyor.

Özsağır, arkadaş ve kurumlarla temas korkusu, amirler karşısında, tartışma ve yürüyüşlerde nasıl davranılacağı korkusu havası olur...

Çok kişi kendini güven içinde sandığı bir köşe çekilir ve bir görünüşün bir görünüşünün her görünüşünden sakınılır... Bazı solcular bazılarının çenesi güçlü bir görünüşün ardında güvenceli yaşama dönüş için valizlerini hazırlayıp hazırlamadıkları kuşkulu gözüyle bakarlar. Deneyim ve düş kırıklığı sonucu, daha önceleri birlikte aynı yolu gitmiş ve ortak mücadele vermiş olsak da birbirimize güvenmemeyi öğrendik. Bu gelişmenin nedenlerini incelemenin yeri değil burası, beyhudedir de. Çalışmamızla siyasi bir çıkar izliyorsak ve toplumsal bir

değişim istiyorsak "güncel dayanışma" gibi bir şeyler tesis etmeye koyulmalıyız belki de. Örneğin:

Bir evin arandığını duyarsak, geçirdikleri müşkülattan dolayı sevincin bir simgesi olarak ev sakinlerine kısa bir selam göndermemizi kim engeller ? Bunu yapmaktan bi-zi belki şu ana kadar aydınlığa kavuşturulmayan sırnaşıklık ile yakınlık gösterme arasındaki ayrım engelledi.

- VEYA: Bir kitapçıya karşı bir eylem yapıldığını duyarsak zamanımız elverdiği anda kitapçıya gitmeli, işlerinden dolayı zorunlu olarak tehlikeyi göze aldıklarından izlenme önlemlerine uğrayanların bu işini desteklediğimizi belirtmeliyiz.

Dayanışmamızı gösterme kararlığımızda baskı ve takibat hakkında propağandamızla kendimizi korkutmuyor ve ellerimiz bağlamıyor muyuz? Kitapçıya doğru attığımız adımın bir ahayesayı koruma memuru tarafından not edildiğini ve bunun ilerde bize karşı kullanılacağını düşünürken ara-sıra yakalamıyor muyuz kendimizi?

Böylesi düşünceler davranışlarımıza egemen olursa kendimizi siyasi hurdalığa stabiliriz. Çünkü belli toplumsal ilişkilerin değişmesini gerekli görmeyi bırakmışız demektir ve varolandan çok iyi beslendiğimizi gösterir böylesi düşünceler.

İFADE VERMEYİ REDDETME HAKKIN

Tutuklama, sorgu veya evinin aranması seni hemen her zaman hazırlıksız yakalar. Bu polisin başarıya yönelik taktiğidir. Bu durumda polis aşağıdaki avantajlara sahiptir sana karşı:

Durum senin için bir istisnadır - polis için alışkanlıktır.

Sen hazırlıksızsın - karşı taraf sıkı yönerge ve taktiklerle çalışmaktadır.

Güvendiğin insanlardan tecrit edilmişsin - Memurlar durum değişikliğinde yeni yönergeler alma olanığına sahiptir.

Sen haklarını tam olarak bilmiyorsun, onlar bunu biliyorlar, sen sinirli ve heyecanlısın, onlar serinkan-lı ve senin sinirliliğini lehlerine kullanacak biçimde eğitilmişlerdir.

Sana ne yapacaklarını, sorgunun ne kadar süreceğini ve ne ile sonuçlanacağını bilmiyorsun, onlar ayrıntılı bir tasarıma sahiptir.

Ellerine geçmişsin ve kendini bundan dolayı kötü hissediyorsun.

horku ve kuşku seni kemirir - onlar bunu hesaba katırlar.

İfade verme kararı birey için belirli bir işleve sahiptir :

Sallantılı bir durumda tutulduğunun çabuk farkına varacaksın. Her yönde kuşku içinde bırakılırsın: Gerçek ölçü, durumunun esas önemine müdrik olmamalısın. Kişiliğinle ilgili olarak alınan güvenlik önlemlerinin kapsamı sana "büyük balık" sanıldığın izlenimini verir. Serbest bırakılıp bırakılmayacağın, parmak izin alınıp resminin çekileceği, arkadaş ve yakınlarının seninle ilgilenip ilgelenmeyeceği, işverenin tutuklanmandan sonuçlar çıkarıp çıkarmayacağı hakkında bir karar beklemek - kafanı patlatan ve senin canını sıkan sorulardır bunların hepsi.

Her an bir çırpıda durumu bir karara bağlayabileceğin - susma hakkından vazgeçersen - sezdirilir. Susmayı devam edersen sadece çektiğin cefayı uzatırsın. Böyle bir durumda çoğu kişi yasal olarak güvence altına alınan ifade vermeyi reddetme hakkından vazgeçmeye hazırdır.

Susma hakkını koruyamadıklarından ve "buradan çıkayım da kurtalayım" arzusu yüzünden bazıları yıllarca hapsi boyladılar.

Bu durumda davaya hakim değilsin ve bir ifadenin durumunu düzeltip düzeltmeyeceğini mutlak bir güvenle bilemezsin. Bu durumda sadece kuramlar yürütebilirsin. Kuram yürütme maceracılıktır.

Ondört gün içinde de ifade veremeceğin bir durum yoktur. Önemli olan insanları konuşturan mekanizmaları tanımaktır. Bir sorgu bir soru-yanıt oyunu değildir. Önce bir durumdur sorgu. Bu durumda sadece bilinçli ve akıllı değil, bilinç dışı duyguların yönlendirdiği kısmen mekanik davranır. Sivil polis seni henüz tanımayıorsa,

sorgu sürecinde onu amacına yakınlaştıracak sende bilinç altı tepkiler yaratan duygu ve davranış biçimlerini başlangıçta araştıracaktır. Çoğu nasıl oldu da ifade veremediğini kavramıyor.

Bir avukatla görüşmeden hiç birşey söylememek neden önemlidir ?

Yasa sana zanlı olarak sana yüklenen suçu hafifletme hakkını verir. Aynı şey tanıklar için yukarıda gösterildiği şekilde geçerlidir. Herşeyden önce tutuklanmadan sonra veya önce hukuksal ve nesnel olarak tek başına karar veremeyeceğin durumlar olabilir. Söylediklerin acaba sana bir yarar getirebilir mi ? Sen davanın neresinde olduğunu bile bilemezsin. Sana bir yönlendirici gerekli. Önce bir avukata danış. Eğer avukat hemen erişilecek durumda değilse onu bulana ve onun gelişine kadar bekle. Memurların sabırsızlığından ve aceleciliğinden ötürü kesinlikle fikir değiştirme. Onun acelesi varsa senin zamanın var. Hiçbir zaman sorgucu memuru yönlendirici olarak seçme. Şunu unutmalısın ki o senin değil kendi çıkarı için sana yön verir.

Bir polis memurun yegane amacı amirne bir sonuç teşhir etmektir. Sen onun için hiç birşeydin. Verdiğin ifadeden ötür içeri tıkılmışsan o polis verdiği ifadeden dolayı terfi etmiştir.

DAVA AÇISINDAN İFADE VERMEMENİN ANLAMI

Sususunun dava açısından da önemi vardır. Yalnız kesinlikle ifade vermeme bir zanlının aleyhine değerlendirilemez. Sadece bir sözcük söylersen, bu özgür suç haklığınca kanıtların değerlendirilmesi denilen hukuksal görüşe göre bir kanıt olacaktır. Örnek: Sana Mayıs 1972 de ne yaptığın sorulur. O ana kadar ne bu soruyu ne de başkasını yanıtlamamışsan susman değerlendirilemez. Ama söylersen : "1 mayısta gösteri yürüyüşüne katıldım" (Sana üzerinde bulunduğun bir resim tutulduğundan belki), bundan senenin geri kalan 364 gününde şu veya bu yerde olduğun ve şu veya bunu yaptığın sonucu çıkarılır. O halde: Seni yönlendirecek birisi olmadığı sürece:
S U S M A K !

Verilmiş bir ifadenin yadsınabileceği yanılığısı oldukça yaygındır. Ancak içeriği daha önce verilmiş ifadeden sapanlık ifadeyle tamamen çelişen ikinci bir ifade verilebilir. Mahkeme daha sonra esas duruşmada ,orada sussan bile, seni daha önce sorguya çekmiş tüm memur ve hakimlere daha önce ne söylediğin hakkında sorular yöneltilme olanağına sahiptir .Resmi bir sorgu sırasında ve yabir yerden bir yere nakil sırasında bir sohbet anında da konuşulmuş olunan, birşey değıştirmez. Söylediklerinin hangisinin doğru ve önemli olduğunu değerlendirmede mahkeme özgürdür. Bu bakımdan susarsan eminsin.

KORKUYLA KURAM YÜRÜTME (SPEKÜLASYON)

Kulağa ne denli basit gelsede: Seni korkutmak rakibinin senin hakkından gelmeği denediği önemli bir araçtır. Daha fazla direnmeye cesareti olmayan biri korkar. Bu cesaret bizi ,düşman bize aşırı güçlü görüldüğünde, kendimizi terkedilmiş hissettiğimiz ve durumu umutsuz saydığımızda terkeder. Bu duyguyu sende her durumda yaratmak, sana direnmenin anlamsız olduğunu ve sana istedikleri herşeyi yapabileceklerini ,kimsenin sana aldırmyacağına, dövülürsen bağırtılarını kimsenin duymayacağını, içerdesin yoldaşlarının dışarıda güzel bir yaşam sürdürdüklerini göstermek polisin taktiklerindedir.

Bir parça macun gibi güçsüzsün. MACUN OLMADIĞINI UNUTMA! Sen düşünen bir insansın ve manevranın içyüzünü kavırıyor-sun. Ama bunu kimseye belli etme.

Herşeyden önce polisin senin tutuklanmada veya ev arama veya başka bir fırsattaki hayranlık uyandırıcı davranışlarıdır senin cesaretini kıran: Herkes polisin geceleğın bir eve, hele hakimin arama emri olmaksızın, giremeyeceğini bilir(Ceza davaları nizamı madde 104,105). Polis bu hükümlerde öngörülen istisnaları kural yaparak bu hükümleri çiğner. Polis bunu ve daha bir çok şeyi yapabileceğini kanıtlamaya çalışır. Şikayette bulunabilirsin(alaylı gülüşler). Polis yaptığından emin olduğunu gösterme çabasındadır.

Ev aramalarının hukuksal temeli ceza davaları nizamının IO2 ve onu izleyen maddeleridir.

Bu hükümler anayasanın I3. maddesinde güvence altına alınmış evin namahremliğinin yaralanmamasını sınırlar Yasa ve ayrıntılı olarak belirlenmiş hangi koşullar altında anayasaca korunan bu hukuksal mülke girilebileceğini açıkça belirliyor.

Sadece yargıcın emri ile, ancak eli kulağında bir tehlike sırasında savcılığın veya belli sivil polis memurlarının emri ile de, ceza davaları nizamı madde IO5.

- Geceleyin ev arama yalnız suçüstü izlerken veya eli kulağında bir tehlike mevcutsa kararlaştırılabilir C.D.N madde IO4.

- Ev aramada bir yargıç veya savcı bulunmuyorsa, mümkünse bir yerel yönetim memuru veya iki yansız şahit celledilmelidir, C.D.N madde IO5, 2. fıkra.

- Evi arananın evraklarına inceleme hakkı sadece hakimindir. Hakim dışında hiç kimse evi aranan hem fikir olsa bile inceleme yapamaz, C.D.N madde IIO.

Olağan hukuksal duyguya sahip deneyimsiz bir yurttaş için bu yasa;oturma veyaşama alanının koruyucusu hukuksal devlet güvenceleri katalogunun polis devleti işlemlerinden korunma olarak, Gestapo yöntemleri zamanında çoğunun anısında olduğu gibi, anlaşılır.

Yasa methi katışıksız adalet propağandasıdır. Bu yasa methini okuyan herkesin kutsal adalet dünyasına inancı korunmalıdır.

Ev aramada pratik deneyimi olan herkes uygulamanın başka türlü olduğunu bilir.

Kovaştırma makamları "eli kulağında tehlike" kavramını kullanırlar. Yasa methinde istisna olarak formüle edilen şey uygulamada kural haline getirilir.Tehlikenin nerede görüleceği ayrıntılı olarak gerekçelere dayandırmaksızın bir çok hallerde mahkeme ve yasa çiftlenerek anayasa ve C.D.N yokmuş gibi davranılıyor.

"Eli kulağında tehlike" hukuksal kavramı yasalara aykırı kovaştırma yöntemlerini meşrulaştıran boş, tunturaklı bir söz oluyor.

Ev aramalarına karşı iki nedenden ötürü bir şey yapılmaz.

Erteleyici bir etkisi olmadığı için ev aramalarına karşı dava açmak yararsızdır. Mahkeme evi arayanlar kaybolduktan sonra karar vereceğinden dava esassızdır. Çünkü yerine getirilmiş bir önlem engellenemez.

Görev sırasında bir evin huzurunu bozmak veya ikrah ve tehditten dolayı sorumlu memurlara karşı ceza davası açmak anlamsızdır. Şikayetin, tahmin ettiğin gibi, savcılık veya sivil polis tarafından takip edilecektir. Bu önlemleri hukukça düşünen bir savcı veya sivil polis memuru bu yöntemleri yasalara aykırı sınırsızda bu davayı amirine karşı yürütemeyecektir.

Kısacası: Polis evini gündüz ve gece nasıl ve ne zaman isterse basar. Eli kulağında tehlike her zaman mevcuttur. Bu durumda tanıklık kimse "ne yazık ki" hiç bir zaman erişilemez. Avukata gelince , onu ne yapacaksın?

Tek bir şeyin sana yardımı var: Tüm eyleme bir çekirge sürüsü gibi boyun eğeceksin, böylece zarar mümkün olduğunca az olsun.

Bu sinir ister. Korku ve sinir gücü tahribini aşağıdaki-leri en başından göz önünde tutarsan azaltabilirsin. Polisin evini, böyle bir şeyi en az hesaba kattığın ve direnme yeteneğinin en az olduğu bir anda onun taktığıdır. Bu suretle senden soruşturma bilgisi olarak polis için değerli olabilecek bir korku tepkisi umulur. O halde sabahleyin sen uyanmadan önce gelirler. Zilin veya kapın seni sadece çok iyi tanıyan birisinin gelebileceği bir saatte çalınır. Polis memurları ağır silahlarıyla çok sayıda akın edip evinin tüm odalarını işgal ederler. Yatağının yanında üniformalılar ,mutvaktaki makineli tüfekler görürsün, tuvalete girmek istersen bir polisi tuvaletinin kapısından zorundasın.

Öfkeni güçsüzlüğün arttırır, çaresizliğin seni ürkütür. Bütün bu tepkiler karşı tarafı güçlendirir.

Ezici güce karşı direnerek, öfkeni dile getirerek, eylemin hukuk ve amacı hakkında tartışarak kafa tutma iç zorunluktan kendini kurtar. Bu durumda da geçerli olan bir şey söylememektir. Dava böylece uzatılrsa da hukuksal olarak yardım etmekle yükümlü değilsin.

En iyisi sakin bir zamanda evinin aranması halinde nasıl tepki göstereceğini düşünmendir. En azından sonrası için

düşünsel olarak, arama sırasında fazla düşünmeden kendini uygun bir tepki göstermeye zorlayabilirsin. Evin hergün aranıyormuş gibi tepki göstermeye çalış: Giyin. Polislerin yataкта veya gece elbisenle utancını hazla seyretmelerine fırsat tanıma. Domuzca sözler ederlerse öfkelenerek onların bu davranışlarına katılma. Sadizleriyle seni provokasyona getirmeyi meslek edinmişlerdir. Bu provokasyon oyununda eşlik etme şerefine nail etme onları. Onlara, önlerinde utanmanın füzuli olduğu cinsiyetsiz yaratıklar gözüyle bak. Provokasyonlarıyla öldürmek istedikleri kendilerinin bu cinsiyetsizlikten doğan korkularıdır belki. Provokasyonlarına aldırmazsın güçlü olan sensin.

Eşyalarını karıştırmaya başlarlarsa her türlü yorumdan, her sözden sakın. Hazırcevap ve alaylı sözler usuna gelse de: SUB ! Bilinç dışı jestlerin, işaretlerin ve hareketlerinle polisler için evinin içindeki yolu betimleyen bir pilot balıksın. Polislerin evindeki paçavra ve bezleri teker teker gözden geçirmeğe ne zamanı ne de hevesi vardır. Aramaya nasıl bağlanılacağını ve aramayı, rasgele yerleri derinliğine kurcalamakla, sürdürmeyi öğrediler. Şeker kutunu karıştırdıklarından veya mondaminine elkoyduklarından yüksek sesle kahkaha patlatırsın bu; nesnelirin durumuna göre tecrübeli bir memur için burada veya başka yerde aramaya devam etmek için değerli bir işaret olabilir.

En iyisi odanın bir köşesine siner sahneyi gözünde bulundursun. İşlerin ve sorularına tepki gösterme. Herşeyi tam olarak hafızana not et. Zayıf olduğun bu durumda provokasyona gelme. Kendiliğindenciliğin polisin taktiğinde hesaba katılmış olababilir. Durum elverirse mutfığa gidip kendine kahve pişir. Gazete oku. Başka şeylerle oyalan. Birşeyler "kurtarmağa" kalkma. Bu çoğunlukla ters gider. Böylesi tepkilere polis hazırlıklıdır. Bu konuda tecrübelidir. Bunları polis okulunda öğrenirler.

En geç iki saat sonra geri giderler, gürlüğü patırtı biter. Bir deneyim daha zenginleşmişsin.

Sakin olabilmen için birkaç şeye dikkat etmelisin: Evindeki eşyaları her zaman kafanda tut. Evinde senin için mutlaka gerekli olmayan eşya bulundurma. Yazışma arşivleri yapma. Ken-

dini hatıra ve belge toplama fetişizminden kurtar. Şimdiden geleceğin tarihçilerinin eylemleri hakkında eksiksiz materyal kazanması için çalışan yoldaşlar var. Evinde silah saklayan birisi yalnız bir yönden ciddiye alınması gerektiğini gösterir: Kendisi ve onunla birlikte oturanlar için bir tehlike. Ev aramaları ansızın olur. Geleceklerini yıldız falyıla veya diğer esrarengiz simgelerle bildirmezler. Tanıdık veya "iyi arkadaşlar" için niçin iyi oldukları ve kaynakları konusunda kesin bir yargıya varmadığın eşyaları evinde koymaya kalkma. Bu provokasyonları "bulgulu" ev aramalarının izlediği nadir raslanan bir şey değildir.

Burada söylenenlerle bir ev aramasına dayanmak bir çocuk oyuncaklığı gibi geliyor. Bu kesinlikle bir çocuk oyuncaklığı değildir. Kılını kıpırdatmadan ve basiretli kalmak, polislerin alaylı sözlerle kişisel eşyalarına burunlarına sokmalarını; sence değerli şeylere nasıl muamele ettiklerini görmek epey enerji gerektirir. Kitapların yerlere atılır, sayfaları havaya uçacak şekilde sallarlar, kuştüyü yatağın yarıtlılır, koltukların dikişleri açılır. Aradıkları nesnelere torbalarda bulunabileceğinden gıda maddeleri zahirelerinin yere döküldüğü de olmuştur.

Kendini bu davranışlara karşı başarılı olarak savunmak istersen çoğunlukla kanıtlanma güçlüklerin olur. Evinin hangi durumda olduğuna, düzenliliğine ve mobilya vs.nin hangi durumda olduğuna tanıklık edecek kişiler bulmaya bak. Düzensizliğin, dağınıklığın fotoğrafını tanık olabilecek arkadaşlarının yanında aramanın hemen akabinde çek.

Çocuğun varsa; polis geldiğinde onları ne yapacağını düşün. Böyle bir durumda yalnız olma korkusu, nereye gideceğini bilmemek karşı tarafı büyük ölçüde güçlendirir. Polis geldiğinde ne yaptığı ve nasıl davranılması gerektiği konusunda çocuklarını aydınlat.

Bunun yanısıra: Bizim ahmak olduğumuzu ve atlatılan tehlikeden sonra aranan eşyaları sakladığımız yerden çıkaracağımızı düşünen polis bazen arka arkaya birçok kez gelir. Bu da bir çeşit alışılmış uygulamadır ve senin sukunetini bozmalıdır.

T U T U K L A M A

Tutuklama eylemini polis çoğunlukla senin algılayıp kavramayacağıın sayısal bir güç ve silahla yürütür. Bunun amacı senin tehlikeliliğın, aslında her an kurşunlanabileceğın izlenimini yaratmaktır. Polislerin bazılarının kıskırtıcı biçimde silahlarının tetikleriyle oynadıklarını gözlemledi bazıları. Böyle bir durumda sokakta öldürülen yegane kişi olmadığını düşünürsün. Korkun haklıdır ama karşıdakiler bunu tam olarak hesaba katmışlardır.

Çünkü yasa kovuşturma eylemlerini suçun ağırlık ve hafifliğine göre derecelere ayırmıyor. Bunun için bir suç işleneceği kuşkusunun varlığı yeter. Seferber edilen polis sayısı veya ev arama ve tutuklama veya sorgu süresi için işlenen suçun - hakaret veya cinayet dahi olsa - bir rolü yoktur, aynı şey polis siciline geçirilip geçirilmemesinin caiz olup olmaması için geçerlidir.

Polisler ve egemenler neden korkarlar ?

Bu aygıtı sana karşı seferber eden sistemin çifte korkusu olduğunu unutma. Kendilerine karşı olan güçlerin büyümesi karşısında durumlarının zayıfladığını biliyorlar. Güçleri ahlaklarına dayanmaz, çünkü ahlaksızdırlar. Güçleri yalnızca şiddete ve şiddet gösterisine dayanmaktadır. Bununla senden ve halktan korkularını azaltmak isterler. Kim onlar için "Kağıttan kaplan" demişti? Doğru...

Buna egemenlerin uşakları olan polislerin korkusu eklenmektedir. Bunları sorgularda gözlemleyecekmiş bizzat kendileri -taktik olarak planlanmış olsa da- sana itiraf etmeseler etmeseler bile.

Deneyimler gösterdiği üzere parmağına hakim olmayan bir polis dışarıya karşı korunur. Polisin basın politikası göze alınan birkaç hukuk devletince kritik budamalarla bu durumdan incinmeden çıkacak kadar beceriklidir. Bunun sonucu güçlüklerle karşılaşacak polisin bu kadar önemli bir tutukluya atış etmesi için vurdumduymaz olması gerekir. Polislerin bir yığın amirleri vardır. Kendilerini temize çıkarmak için hataları alttakilere yüklerler. Onlar dayanışmayı değil hempallığı

bilirler. Her biri terfi etmek ister ve kilitlerinin sınırlı olduğunu bilir. Bu yüzden birbirleriyle rekabet ederler, arkadaşlarının başarısızlığını, amirlerini sefleri tarafından kalaylanmasını dilerler. Çok çalışmaktalar ve bilmeseler bile polisün tüm mekanizmasıyla birlikte devrime karşı bir savunence sunmadığını hissederler.

Tabii ki bu senin polis memurlarının durumuna "anlayış" ve onlara acıman veya ortak toplumsal duruma dayanarak "birlikli kardeş olman" anlamına gelmez.

Bu sana polislerin başarı zorunluluğu ve yaşamı konusuydu. İtildiğini ve bu durumda senin zayıf olacağını göstermelidir. Güçlü olduklarına seni inandırmaya çalışırlar. Bu yüzden güçlü pozunda olmak zorundalar. Seni altetmek isterler. Sen ufak olmadığın sürece onlardır zayıf olan. Amirlerinin ve bizzat kendilerinin gözünde.

YILDIRMA TAKTİKLERİ

Senin sırtını yere getirme stratejisi polisün veya bir başka kovuşturma makamının ilk baskısıyla başlar. Burada değişik çıkarlar kesilmektedir: Tek tek polislerin sadist-şehvani eğilimleri, siyasi çıkarlar, polislerin arkadaşlarını kaybetme arzusu ve nihayet somut kovuşturma çıkarı.

Uygun biçimde kendini savunabilmeksizin işin bağından itibaren çeşitli düzeylerde sıkıştırılacaksın.

Seferber ettikleri polis ve silah miktarıyla seni yıldırmak isterler. Özel polis tutuşları yardımıyla sana acı vermeye çalışırlar. Kolunu öyle bükürler ki kırıldı diye korkarsın. Ardından bir polis arabasına atarlar seni. Arabada senin tamamen onların elinde olduğunu belirten sözler yağdırırlar. İlerde şikayet edecek olursan, polislerin herhangi birinden hesap soramayacağını bilirsin, çünkü hiçbir polis ne bir şey "duymuş" ne de "söylemiş" olacaktır.

Her şeyden önce sen kadın veya kızsan polisler kendilerini söz ve kuruntularına iğrenç bir biçimde kaptıracaklar. Senin yanında senin dış görünüşünü, hatalı ve meziyetli yanlarını tartışacaklar. Söz ve deyimleriyle seni aşırı derecede rahatsız edecekler.

beni veya yetişkin erkeksen kuruntu ve uygulamalarını, yapmaya yetenekli oldukları şiddet biçimlerini duyacağın ve anlayacağın şekilde sıralayacaklardır.

Bururun soydıkları herşeyi vurmak ve yok etmek isteyeceklerdir. Önceleri tutuklu veya mahkumun kişiliğini, gururunu ve vaktini yok etmeyi denemek takibat organlarının geleneksel uygulamalarına aittir. Çabalarının ereği tutuklu veya mahkumu kendine saygısı olmadığı bir duruma sokmaktır. Uygulamalarının amacı tutuklu veya mahkumun ağlaması, bağırması ve af dilemesidir. Tutuklu büsbütün güçsüzlük ve umutsuzluk düşüncesine kapılmalıdır.

Burjuva eğitimiyle sana verilen gurur kavramını başka bir temele oturtmalısın. İşlevlerini rasyonel olarak doğru değerlendirildiğin polislerin seni tahkir etmelerinin nedenlerini iyice düşün. Akılcı olarak düşünecek olursan söz ve tahkirlerinin değersiz olduğu açık bir şeyden senin için. Böyle bir durumda bir polisin sana söylediklerinin senin için kesinlikle bir anlamı olmadığını bilirsin.

Polisler bizde, usumuzun bir düşünmeye basar gibi kesip atacağı bir dizi düşünce ve davranış biçimi canlılığını sürdürmektedir.

Almanya'daki öğrenci hareketi süreci içinde polise karşı tahvil ve köken üstünlüğü, siyasi bilinç ve yaşama biçimi özgürlüğü gibi sınıflarına özgü üstünlüklerini kullanacaklarını savunanların böylesi saldırılara karşı en az donanmış kişiler oldukları görüldü. Bu yoldaşlar tutuklanma anında işte bu üstünlüğün polisin aşırı güçlülüğü karşısında gerçek zayıflık olmasından ötürü gülünç olduğunu öğrendiler. Tutuklanman polisçe senin "siligin" biri olduğunu gösterebilmek için bir fırsattır.

ZAAFIN GÜCÜNDÜR !

Zaafın aynı zamanda güçlülüğüdür. Bu durumun iki hatlılığının bilincine varmalısın. Gerçi yukarıda anlatılan düzeyde zayıf olan sensin. Polis sayı bakımından çoktur ve bir grup içinde kendisini dışarıya karşı emin hisseder. Polisleri bu sözleri söylemeye kışkırtan birşeyler olmalı sende. Gerçekten "siligin" teki olsaydın hakkında bir sözcük yitirmezler

seninle ilgilenmezlerdi. Ama sen onları tahrik ediyorsun. "İstünlüklerinin seni araba veya hücredetuttukları surece varolduğunu bilir veya hissederler. Sen onlara karşı siyasal ve toplumsal olarak korktukları bir güçü temsil ediyorsun. Sen, onların bu sisteme karşı kuşkularını, sürekli bastırılmaları ve kabadayılıkla örtmek istedikleri uzaçlıklarını temsil ediyorsun. Sadece varlığın ve uyulanınla polisleri güçsüzlüklerinin bilincine vartıran güçlülüğünü kanıtlıyorsun. Polisler güçsüzlüklerine dayanmazlar. Bu yüzden güçlülük gösterisi yaparlar karanlık bir bodrumda korkusunu yüksek sesle ısılık çalarak örtmeye çalışan birisi gibi. Davranışları araştırma bilimi buna, hayvanlarda hayranlık uyandırma davranışı adını vermektedir.

Hayranlık uyandırmaya sadece zayıf olan gereksinim duyar. O halde yüzleşmenin bu düzeyine girme. Zayıf olan sen değilsin. Altetmek istedikleri ve güçlü olan sensin !

S O R G U T A K T İ G İ

Tutuklamadan sonra -mahpus taşıma aracı veya nezaret hücre-sinde- sende davayla ilgili bir ifade çıkarma denemeleri başlar herhangi bir zamanda.

Her iki yolu bilirsin: Resmi yol; ifade vermeye hazır olduğuna beyan ettiğin yol, ve resmi olmayan ifade alma yolu; örneğin bir fincan kahve içerken sohbet sırasında, koridorda veya "erkek erkeğe",

Polisin gereksindiği bilginin ikili karakteri vardır:

1. Bilgiler bir ceza davasında kullanılabilmesi, o halde mahkemece "işe yarayabilmesi", yani yasaları, örneğin ceza davaları nizamının 136a maddesini, çığneyerek husule gelmiş olmaları.
2. Daha sonraki kovuşturmaya hizmet etmeli bilgiler. Bu amaç için kovuşturma makamı her türlü bilgiyi değerlendirebilir. Örneğin bir doktorun yasa dışı dinlenen telefonundan elde edilen bilgi duruşmada değerlendirilemez. Ama böyle yasadışı bir yöntemle elde edilen bilgiye dayanılarak yapılan ev aramasında ele geçen malzeme değerlendirilebilir. Haklarını tam olarak korumak istiyorsan kafanda sahip olduğun bilginin hiçbir yoldan kafanı terketmemesine ihtimalla dik-

kat edeceksin.

Yasa, insanın istediği şekilde işlettiği özgür bir iradeye sahip olduğu; ceza davaları nizami 136 ncı maddesine göre ifade verme kararı da aynı yasanın 136a maddesinde belirtilen özel durumlarda husule gelmemişse insanın ifade vermekte özgür olması varsayımından hareket etmektedir.

Polis önceleri sana yasal olarak caiz olan "karar verme yardımı"nda bulunmak isteyecek. Bunun için sivil polis meskelerini çıkarıp senin karşında "senin" avukatın rolüne girmeyi deneyecek. Sana avukatınla dernal görüşme fırsatı yaratacağına seni avukatından uzak tutmakta çıkarı vardır. Bunu "erkek erkeğe" yaptıklarından ve "ödevlerini yerine getirdiklerinden" dolayı senin özgür iradeni kendi doğrultularına yöneltmek için ellerinden geleni arılarına komayacaklardır,

"Senin için en iyisi" taktiği

Senin için en iyi şeyin ifade vermek olduğunu yutturmaya çalışacaklar sana. Bu; hangi cezaların seni beklediği kınansanarak yapılır. Sana durumun umutsuz olduğunu telkin etmeğe çalışacaklar. Suçunu itiraf edenin cezasının azaltılacağı ve kaçma tehlikesi olmadığından mütemelen nezarete alınmayacağı söylenir.

Söyledikleri doğru ve bu sözlerini gerçekten yerine getirecek olsalardı bir avukat tutmandan korkmalarına gerek yoktu. Sana bunu öğütlemek istemeleri ama güvendiğin bir kişinin senin avukatlığını üstlenmesine müsaade etmemeleri güvenini sarsmalı senin.

Bir kez daha belirtelim: Sorgu sadece soru ve yanıtlardan oluşan bir oyun değildir, aksine bir durumdur ve bu duruma yalnız sorguya çekilenle sorguyu yürüten memur değil; korkun, karşı tarafın bu işteki alışkanlığı, odanın seçimi, görünüşte davayla ilgisi olmayan memurlar, telefon görüşmeleri, humma, sabırsızlık ve oynanan tiyatro da aittir.

Polis memuru önceleri seninle sohbe dalmaya çalışacak. Kovuşturmanın ne kadar ilerlediğini sana gösteren "soruşturma sonuçları" okunacak. Okunanın gerçekten soruşturma sonucu mu yoksa varsayım mı olduğunu yargılayamazsın. Tutukluya sözümlüğe zanlıların tek bir harfi bile gerçek olmayan "ikrarları"

okunduğu olmuştur. Bundan başka gerçek bir ikrar da susma hakkından vazgeçmek için bir neden değildir, çünkü sadece avukatın bu sözde "ikrarın" gerçek olup olmadığını ve önemini yansıtabilir.

Ayrıca bilinmediğini sandığın ad, adres ve buna kadar ki yaşamından olaylarla seni hafif avlamaya çalışacaklar.

Bu manevraları sez. neşeyi biliyorlarsa ne diye ifade vereceksin? Suçun kanıtlanmışsa sana nasıl olurda hafif bir ceza vaad edebilirler? Bu konuda suçtan borcunu kararlarının ölçütü yapmayan bir mahkeme karar verecektir.

Avukatın rolünde başarılı olamazlarsa, neyin'senin için en iyisi' olduğu konusunda seni kandıramazlarsa, seni psikolojik olarak işlemeye çalışacaklar.

Psikolojik baskı ve sinirsel yatışma -"erkek erkeğe" konuşma: Her polis emirlere göre hareket eder !

Polis arabasında, hezaretteki hücrede veya sivil poliste, belki de durumun öcellikle berbatısa, korku, yorgunluk açlık veya acılar seni taciz ediyorsa, bir polis "arkadaş ve yardımcı" rolünde sana yaklaşacaktır. Bu kişi sana sövüp sayan polisleri "nizama" çaparan, 'yüksek rütbeli' birisi, veya "iyi kalpli" ve aslında "ışından bıkmış" bir polis memuru olarak görünebilir.

Bu kötü durumunda bu yılanı sarılmaya ve bu kişinin seninle güven dolu bir konuşmaya girme emri almış birisi olduğunu unutmaya eğilimlisin. İşte bu polis mahkeme önünde kendi "anlayışlı tarzıyla" zanlının güvenini kazanmayı ve nihayet zanlının ona içini dökmesini sağlamayı başarmakla övünür.

Taktikleri seni kötü bir duruma sokmak ve böylece birisinin senin "arkadaşın ve kurtarıcın" olarak ortaya çıkmasından ibarettir. Sık sık bu amaçla dağıtılmış rollerle sorgular yapılır: Birisi resmen sorguyu yürüten görünüşte nesnel olandır. Odada iki polis daha bulunur, ya dinleyici olarak veya görünürde başka şeylerle meşgulmuş gibi. İfade vermeyi reddedersen. Nesnel olan karşındaki polis iyilikle sana bir şeyler dinletmeye çalışır. Susarsın.

Bu anda oradakilerden birisi "kaba birisi" olarak meydana çıkar, bağırmağa başlar : "Hepinizi gaz odasına atmak gerek. İdam cezası sizin için hafif bir cezadır. Nazilerin işi da-

na kolaydı, kısa keserlerdi..." Bunları söylerken sana o kadar yaklaşır ki burnu hemen hemen dokunur sana. Nefesini koklarsın, tükürükleri yüzüne dolar, üçüncüsü için mesele "azıtılınca" dek bağarmaya devam eder. Bağırana bu kişi tarafından dışarı atılır, seni ondan "kurtarır". Üçüncü polis sana kendilerinin de bağırandan hoşlanmadıklarını ve yakında başka tarafa atanacağını söyler, sana bir sigara sunarlar. Minnettar olursun.

Amaçları minnet duygularına kapılmandır. Polisler bizim belli durumlarda, herşeyden önce duygusal ve psikolojik olarak önemli durumlarda, belirli örnek ve mekanizmalara göre tepki göstermeğe bakarız. Bize yardım edene minnettar kalmağa ve bize anlayış gösterene dostça karşılık vermeğe alıştırmışız. Bu günlük yaşamın yerleşmiş mekanizmaları kanımıza öyle içlemiş ki uygun olmayan durumlarda da etkin olmaktadır. Polis ile zanlı arasındaki ilişki hiçbir durumda dostluk ve minnet duygularının oluşmasına uygun değildir. "Şükran borcu" duyduğuna bir polisle konuşmamak, onda bir polis görmek, onun kalbini kırmak sana ne kadar zor gelse de susmanın hakkın olduğunu unutma. Polis, yetkisini seni baskı altına almak için kullanır sonra da bu baskıyı gevşetirse bunun için müteşekkir olmak abestir. Sana sunduğu sigarayı bizzat cebinden ödese bile yaptığı gelecek terfi için yatırımdır.

Minnettar olduğuna bu "kurtarıcılar" bu danişıklı dövüşün en tehlikeli kişileridir. Onlar başını, ifadeni, ikrarını istiyorlar. Onlara direnmek için mücadele etmelisin.

Minnetini bastıramayacağını sanıyorsan bu işten sıyrıldıktan sonra teşekkür olarak polise bir kutu bira gönderebilirsin. Ama ifade verme !

Polis "insancıl yanını" gösterirse yalnız ifade vermemekle kalma; özellikle "erkek erkeğe" konuşmadan da kaçın. Sana okuyan veya yürüyüş yapan çocukları olduğunu, düzeni de iyi bulmadığını (şiddet kullanmaksızın tabii), gençliği anlattığını, genç olsa aynı şeyleri gençlerle birlikte yapacağını anlatacaktır. Seni bir tartışmaya sokmaya ve bu tartışma içinde seni ifade vermeye götürecek bir yola sokmaya çalışacak. Bunun dışında ona karşı duygusal ilişkin güçlenir. onu dost bulur ve anlaşıldığını hiss edersin. Bunun sonunda -bi-

linçli veya bilinç dışı- ona dost olmaya ve onu anlamaya yükümlü hiss edersin. İfade vermemeye devam etmekle onu "hayal kırıklığına" uğratmaktan korkmaya başlıyorsun.

İnsanlarla ilişkin nasıl sana karşı kullanılır ?

Polis taktiklerinin bir diğer örneği : Duygusal olarak yakın olduğumuz kişilerle ilişkilerimizi sınıfsızlaştırmaya çalışırlar.

Başka türlü kovuşturmasında ilerleyemese polis seni ebeveynlerinle, arkadaşınla, eşinle, çocuklarınla veya diğer sana yakın kişilerle biraraya getirme yoluna başvurur. Yakınlarımız ve kendimizi bağlı hissettirdiğimiz insanların arasında fikrimizi değiştirebilecek birisinin bulunabileceğinden hareket eder polis. Polisin spekülasyonu şudur: Sorular ve tehdit, kandırma ve korkutmanın bir işe yaramadığını gördüler. Yukarıda anlatıldığı şekilde seninle dostluk ve minnet oluştiren duygusal bir ilişki kuracak ve "natırı" için ifade vereceğin bir elemanları yoktur.

İlişkide bulunduğun insanlar arasında natırları için birşeyler söyleyeceğin kıramayacağın saygılı ve minnettar olan kimseler seçeceklerdir. Böyleleri kişiler siyasal ve hukuki bakımdan yapılanları kavramayacak ve niçin kullanılacaklarını sezemeyecek kişiler olmalı.

Pırlakların çifte rolünü oynayacaklar böyleleri: bir yandan seninle arkadaş ve yakının olan senin gibileri; öte yandan sırtını yere getirmek isteyenlerin hizmetinde. Ve bunun çoğunlukla farkına varmazlar. İfade verip vermemen sorunu seninle ebeveynlerin arasında bir karar, onlarla ilişkilerinin bir hayati sorunu haline getirilir.

Polisin en büyük sinizmlerinden biridir, tutuklanmanın ebeveynlerini tutukluya diz çöktürmek için için kullanmak. Ebeveynler bize nazaran korku mekanizmalarının daha çok etkisi altındadır ve yapılmış isteneni kavrama yetenekleri zayıftır. Ebeveynlerimizin çoğunlukla polise karşı direnme güçleri yoktur. Dostça davranan polise aynı şekilde dostça karşılık vermemekten bizden daha çok çekinirler. Kuşkularında çocukları için ifade vermemeyi reddetmenin daha iyi olmayacağını daha çabuk

kavramaga hazırdırlar. Polisin tehdit ve herşeyi kara gösterme çabalarının en uygun kurbanıdırılar ebeveynlerimiz. Hücrene gelirler. Durumun iyi değil. Bunu görürler, çile çektiklerini ağladıklarını görürsün, sana yalvarırlar. Tek sözcük söylemezsin. Onların harap dönmesinden korkarsın. Durumunu onlara nasıl kavratacağını bilmezsin. Onlara karşı suçluluk duyguları geliştirisin. Bu durumda senin suçluluk duygularının polisin senin içindeki beşinci kolu olduğunu ve bunun hesaba katıldığını unutma. Bu suçluluk duyguları sana boyun eğdirme işine hizmet eder.

Bu durum karın, kocan veya çocukların karşısında daha kötüdür, bunlara karşı sahip olduğun duygusal yana sorumluluğun eklenmektedir. Sadece ve sadece avukatınla konuşmalarını söylersin onlara. Avukatın durumunu onlara izah eder. Ama yalnız avukatınla konuşsunlar, onun dışında hiçkimseyle!

Her çeşit kendini haklı çıkarma çabası ve tartışmasından vazgeç !

Polisin güvendiği başka bir zaaf yaptıklarımızı her yerde ve herkese karşı haklı çıkarma eğilimimizdir. Birçoğumuz için kendimizi haklı çıkaramayacağımız birşeyler yapmak düşüncesiyle dolaşmak dayanılmaz bir şeydir. Günlük yaşamdaki bazı durumlarda bu doğru olmayabilir. Poliste ifade vermemek ve bunun zorlu olarak hakkımızı korumaktan ileri geldiğini anlatma düşüncesine kapılmak yanlıştır: Kendini haklı çıkarmaya çalışan tek söz bile söyleme ! Sadece seni eleştirmeye mezun olanlara karşı kendini haklı çıkarmalısın. Polisin böyle bir şey istemeğe hakkı olduğu düşüncesinde olmamalısın. Herhangi bir biçimde polis seninle bir sohbe girişmeğe çalışacaktır. Senin zekandan dem vuracaktır, veya en tehlikeli taktik; seninle siyasi tartışmaya girmeğe çalışacaktır. Çalışması sırasında edindiği bilgiyi kullanacaktır. Şüphesiz birkaç siyasi yazıyla uğraşmıştır, Marx ve Lenin'den alıntılar okumuştur.

Belki de siyasi olarak senin düşündüklerinin aynısını kendisi de düşüncesiymiş gibi söylecektir. Mümkün olan bir yığın alıntıyla siyasi olarak yanlış yolda olduğunu anlatacaktır sana. Onun bunları "gerçekten" savunduğunu sanacaksın. Bırak

atıp tutsun. Seninli birşey yapmayacaktır. Bu sıçramalar sadece seni konuşTURMAĞA yarar. Gerçekten siyasi bir amacı olsaydı senin tutuklanıp ona getirilmeni beklemesine gerek yoktu.

Polisi hayran bırakmağa gereksinmen yoktur !

Böyle bir durumda karşıdakini herhangi bir şekilde hayran bırakma isteğinden kaçın. Onun senin hakkındaki yargısının senin için gerçekten önemli olup olmadığını kendine sor. Bazıları korkutukları polisle uzun süre birarada kalıp onu en az bir kez "hayran bırakmasızın" edemezler. Pozisyonunun yalnız zayıf değil güçlü olduğunu da unutma. Karşıdakine nazarsen güçlü, akıllı, kültürlü ve siyasi olarak bilinçli olduğunu kendin olduğunu gösterme hatasına düşme. Böyle yaptığın takdirde aptal olan sen olursun. Buna kalkıştığında polis seni derhal destekler. Konuşmanın akışkanlığını sağlama için anlattıklarına ilgi gösterip sana "aptalca" ara-sorular yöneltilir.

Gerçekte hayranlık her durumda susarak yaratılabilir.

"Kazandınız" taktiği

Bir diğer tehlike kaynağı da başarıma sanısının doğurduğu erinçtir. Hemen hemen herkes bir baskı ortamının kalkması sonucunu kişinin kendini nasıl hissettiğini bilir. Böyle bir durumda insan konuşkan olur, sevinçlidir, çenesi düşmüştür başarılmış bir sınıvdan çıkmış gibi. Üstündeki yükü indirdiğinden kaygısız hisseder kendisini. Böyle bir ruhsal durumda az önce katlanılan meşakketleri düşünmeğe niyeti yoktur. Eziyetleri ve ne yazık ki bununla birlikte her türlü dikkat te unutulur gider.

Bir sorğu odasında uzun süren bir baskı döneminden sonra her çeşit sövğu, düşmanlık ve bütün eziyetlerden sonra ansızın "yeter , konuşmak istemiyor, sorğuyu sürdürmek amaçsızdır, iyi, siz kazandınız" denir. Sevinçli ve gururlusun. İyi olduğunu biliyorsun. İyiysin de.

Ama yeter demeleriyle iş bitmiyor. Şimdi roller değiştirile-

rek oyuna devam edilecektir. Seninle uğraşan polislerin bitkinliği görürsün. Başarısızdırlar. Henüz tanımadığın birisine teslim ederler seni. Buna, seninle birşeyler yemek ve seni cezaevine götürmek emri verilmiştir. Tamamen kuşkudan arınmış görünür. Arkadaşlarının başarısızlığının onu sevindirdiği rolünü oynar. Arkadaşlarını bitkin edenin sen olup olmadığını sorar. Sevincini paylaşan birisinin varlığı seni sevince boğar - ama o da sadece konuşmanı beklemektedir.

Yoldaş ve mahkumları birbirine kıskırtma taktiği:

Aiger mahkum, veya yoldaşlarıyla bile, beraber nakledilmeğe, bekletilmeye veya birlikte sorguya çekilmeğe aldanma. Bu karşı tarafın çoktan beklediği ifadeni almak için bir denemeden başka birşey değildir. Budurumda iki olanak vardır:

1. Yanına getirilen kişiyi tanıyorsun (tabii ki kaçamak değil bir dereceye kadar iyi). Onu tanıdığını belirten her davranıştan sakın. Böyle bir davranış soruşturma konusu olur. Birbirinizin boynuna sarılmayın. Son zamanlarda yapılanları sormayın. Geçmişten söz etmeyin. Polisler dinlemezse bile onlar için önemsiz olan şeyler hakkında konuşun. Diğeri sana birşeyler sorarsa seni rahat bırakmasını tembih et. Karşıdaki yoldaşının sevgi yeteneği, varsa durumu kavrar, yoksa durum daha tehlikeli olur. Bu durumda da karşına getirilen arkadaşını rencide etmek, sonra da bunun nedenini anlatmak; kendini ve başkalarını haklarından etmek ve tehlikeye düşürmekten daha iyidir.
2. Biraraya getirildiğin kişiyi tanımlıyorsan: Kendinden değil ondan bahset. Yorum yapma. Hava, kodes, yemek ve spordan söz et. Davandan kesinlikle söz açma.

Burada da hayranlık yaratmağa kalkma. Siligin teki sayılma cesaretini göster. Dışarıya salındığında silik olmadığını anlatacaktır.

Polisin hatalar oynayabileceğini düşün. Seni sıkı bir şekilde tecrit ettikleri birisiyle "sehven" biraraya getirmeleri mümkündür. Sevincini gemle. Öyle davran ki davranışların karşıya kesinlikle hiçbir bilgi vermesin.

Diğer insanlarla karşılaşma sırasındaki koşullar yer veya eşyalarla karşılaşma için de geçerlidir. Bir zanlının tanıdığı sanılan bir yere götürülmesi nadir raslanan birşey değildir. Polis tepkilerinden belli varsayımlarıyla doğru yolda olup olmadığını araştırır. Davranışlarına buna göre ayarla. Bildiğin bir çevreye getirildiğinde ansızın c nlanma ve daha önce uyuduysan başını kaldır. Yer ve yolu tanımanla ilgili bilgi verme.

Sana silah veya yazılı evrak, elbise, anahtar, araba veya herhangi birşey gösterirlerse herşeyi yoğun ve düzenli ilgiyle incele ama eline hiçbir şey alma. El sürüğünden, tutuşundan birşeyi kullanmaya alışık olup olmadığın görülür.

Diş dünyayla nasıl ilişki kurarsın ?

Senin korkunun ana kaynaklarından biri tecrüttür. Sana ne zaman yardım geleceğinden bitabersin. Bu prosedurun ne kadar süreceğini bilmiyorsun

Senin ne zaman serbest bırakılacağını söylememek polis taktiklerindedir. Tutuklanacağın ve en azından onüçört içinde kalacağın inancında bırakırlar seni; aynı gün bırakılsan bile önemsiz birşeyden dolayı veya cezası olan birşeyler yapmaksızın tutuklanılabileceğini de biliyoruz.

Bu durumda sakin olmak ve kendini en kötü duruma hazırlamak en iyisidir. En kötü durum hakime çıkarılmaktır. Almanya'da tutuklanmanın olduğu günü izleyen ertesi günün sonunda ilk tutuklu yargıcın önüne çıkarılmak zorunludur. Aslında yargıcın önüne derhal çıkarılmak gerekli olmasına rağmen polis bu süreyi sonuna kadar kullanır. Bu süreyi poliste geçirmeye kendini hazırlamalısın.

Bu zamandan yararlan. Uyu. Gerkinliğini at üzerinden. Kendini herşeye kulak tıkamağa zorla. Avukatına neler söyleyeceğini düşün. Oku. Düşünmece ve başka şeylerle oyalan. Muhtemelen yapılmış hatalardan ötürü kendini yıpratma.

Çevreni gözle. Ne konuştuklarını, adlarını ve birbirlerine nasıl hitap ettiklerini zihnine yaz. Diş görüşmelerine dikkat et. Tek söz söyleme.

Sana yiyecek içecek, sigara verilirse al, ama birşey söyleme. Seni sorguya götürüp yazı makinasının önüne oturtulduğunda

bir avukatla görüşmek istediğini söylersin. Hangi avukatla konuşmak istediğini de söyle ki herhangi bir avukat getirmesinler. İki olanak vardır:

1. Seni avukatla veya bürosuyla görüştürürler. Ona adını, nerede ve hangi gerekçeyle tutuklandığını şimdi nerede olduğunu söyle. Çoğunlukla o an avukat gelemez. Umudun kırılmasın. Bu durumda zaten sana yardım edemez. Polis avukatı seninle görüştürmekle yükümlü değildir. Telefon görüşmen dışarda birisinin senin nerede olduğunu bilmesi değerine haizdir. Tutukluluğun sürerse seninle derhal ilgilenir.
2. Seni avukatla görüştürmezlerse, veya avukatın başka bir kentte oturuyorsa, kendisi veya bürosu erişilemiyorsa, yargıcın önüne çıkarılmayı bekle. İfade vermezsen de yargıç bu duruşmayı tutanağa geçirmeye mecburdur. Bu tutanağa aşağıdakileri geçir:

- "1. ABC adındaki ve falan filan yerde bulunan avukatı bilmemle görevlendiriyorum.
2. Bu avukata
 - a. bir görüşme kağıdı
 - b. tutuklana emrinin bir nüshasıyla
 - c. yargıcın önüne çıkarılma tutanağının bir nüshasının gönderilmesini talep ediyorum.
3. Falana tutuklandığım habercinin iletilmesini talep ediyorum".

Bunun sonucunda haberdar edilen avukat seni çabuk ziyaret eder; yaklaşık olarak durumu bilir, tutanağa yazdırdığın vekaletnameye dayanarak avukatın olarak hüviyetini ispat edebileceğini bilir. Vekalet vordüğünü avukat gelemiyorsa güvenebileceğin başka bir avukatın seni ziyaret etmesini sağlar. Gönderdiklerin eline geçmiş olmasına rağmen avukat gemezse panige kapılma. Bu mümkündür. Bir yağın engelden dolayı gelemez veya seyahatta olabilir. O zaman bir daha yaz. En azından sana yazılı yanıt vermeğe sıkıştır onu. Bu çoğunlukla yerine gelebilir.

Hapisteki, nezaret hücreesindeki çevren seni yıpratmasın. Bütün bunlar seni panige düşürmege elverişlidir. Bulduğun yer pis kokar ve soguktur. Aç ve susuzsun. Yanında sarhoşlar horlar, diğerleri inler veya bağırır. Bu anda, gücüne göre,

kulak asmamak, uyumak veya çevroyi derinliğine gözlemlemek sana yardım eder. Çevrenin en ince ayrıntılarına dikkat et. Bunlar seni oyalar ve ilerisi için yararlı olabilir.

Her zaman yanında para ve sigara demirbaş yedeği bulundurmayla çalış. Sigarasız yapamayacağını biliyorsan en az günlük sigara parası bulunsun yanında. Bunun dışında sigara hapis-hanede geçerli paradır. Sigara karşılığında avukatına yazacağı mektuplar için kağıt veya kalem, pul alabilirsin.

En iyi sigara, alkol veya diğer maddelere bağımlı olmamaktır. Bir daha söyleyelim: Bekleme zamanını planlamalar için kullan. Dışarda ne düzene sokulmalı? İşyerinde, evde, okulda? Bakılacak çocuk var mı? Hangi yakınlar sakinleştirilmeli, hangi amirler haberdar edilmeli? Böyle şeyleri not edebilirsin, ama tutuklanmanla ilgili hiçbir şey yazma.

Birşeyler daha : Ürkeni boşaltmak için psikolojik nedenlerden dolayı mutlaka gerekli değilse nakliyelere, parmak izini alma ve resmini çekme gibi kayıt önlemlerine ve diğer polis uygulamalarına karşı direnme. Bu direnişi her an zorla ve sana acı çektirerek kıracak durumda olduklarından emin olabilirsin. Böylesi bir davranış polisçe senin bu düzeyde zayıflığını kanıtlamak için ve seni yalnız psikolojik değil bedensel olarak güçsüz düşürmek için sadece bir fırsattır. Sadece sinirliliğinden dolayı değil de kolların, kaburgan ve el bileklerindeki sızılardan dolayı uyuyamazsan kötü olur.

G Ö Z A L T I

Yargıç sana karşı tutuklama kararı alıp seni göz altına alırsa bu tamamen yeni durumda kendine gelmelisin.

Burada da güvenimizi kemiren, sinir bozucu sürpriz etkisini azaltmak, davayı atlatmak, gücünü korumak için derhal içerdekilerden kodesteki yaşam hakkında bilgi topla. Alış-veriş, dışdünya ile ilişki, gardiyan ve diğer tutuklularla ilişkilerininle ilgili ve tutukevindeki çalışma olanakları hakkında bilgi topla. Devletin baskı araçlarının pratikteki uygulama ve etkilerini tanımak senin siyasi bilinci ait olmasının gerekliliği dışında bunları araştırmak senin özbilincini korumana yardımcı olur.

Alman emyasaası, ceza davaları ve göz altına alma nizamları-

na göre gözaltında da büyük sayıda haklara sahipsin. Yasalara göre bu haklar tutukluluğun icraatıyla cezaevinin "güvenlik ve düzeni" gerektirdiği ölçüde kısıtlanabilir. Bu da propağandadan başka birşey değildir. Gerçekte hakların mümkün olan tüm formal bahanelerle ve değişik biçimlerde mahkemeler ve cezaevi bürokrasisince kısıtlanır.

Cezaevinin düzen ve güvenliğinin herşeyin üstünde olduğunu kafana yerleştire. Önce cezaevi sonra tutuklular gelir. Diğer şeylerin yanısıra cezaevinin düzen ve güvenliğini "tehlikeye" düşüren şeyler : Diğer tutuklularla konuşmak, bir paket tütün almak veya vermek, şahsi radyo (çünkü herhangi birisi her ultra kısa dalga -UKW- kısmından derhal ve yardımcı madde olmaksızın bir verici yapılabileceğini uydurmuştur), bir televizyon (çünkü yüksek gerilimle gardiyanlara cerayan verilebilir), hücrede çok kitap ve dergi bulunması (hücrenin içindekiler kolayca kestirilemez), bir saat (kaçma saati kararlaştırılabileceğinden), şahsi iç çamaşır (çünkü ancak cezaevi iç çamaşırıyla bir tutuklunun kaçtığı görülebilir); ondört günde bir kezden fazla ziyaret (aksi halde cezaevi ziyaretçilerle dolup taşar).

Nektup yazışın haftada iki sayfalık iki mektup olarak kısıtlanır. Bunun nedeni, yargıçların çoğunlukla tutukluların dış dünyayla serbest ilişkilerini güvence altına almanın ve haklarını kabul ettirmenin görevleri olmadığı görüşünde olmalarıdır. Bu yükümlülüğü cansıkıcı birşey olarak telakki eder ve bunu yarım sayfalık bir kararla başlarından savarlar. Gözaltı kötü birşeydir. Bu tutuklu için birçok durumlarda kişiliğine, ruhsal ve bedensel sağlığına, sosyal varlığına karşı işlenen devletçe meşrulaştırılmış bir suçtur. Devlet, gücünü tek tek kişilere karşı uygular ki kitleler bu güçten korksunlar. Kitleler dışarıdaki baskıyı içerdeki eziyete yeglemeli, skillerına 'aptalca' yani mantıki, devrimci düşünceler gelmemeli.

O halde: Gözaltına almanın amacı sadece yasada yazılanlar değildir. Onun amacı herkesin kişiliğinin, sosyal ilişkilerinin topyekün ezilmesinden, varlığının yıkılmasından korkmasıdır; bunun sonucu olarak da herkes cezaevi kokan herşeyden elini ayağını çeksın. Aynı zamanda yasanın güvence altına aldığı haklarını elinden alan cezaevi zorunluluklarına karşı

direnme cesaret ve istegin yitip gitmeli.

Burada da korkumuz karşı tarafın müttefikidir. İnsan korkuya kulak asmamazlık edemediğinden, korkuya egemen olman teknikleri geliştirmelidir. Bu aşağıdaki biçimlerde olabilir:

Hapishaneye varır varmaz HAKLARIN VE OLANAKLARIN HAKKINDA KESİN KANAAT OLUŞTUR. Alışveriş listelerini, haftanın hangi günü siparişlerin verileceğini sor. Gazetelere abone olma ve kitap ısmarlama olanaklarını araştır. Böyle şeyler çoğunlukla haftanın sadece belli bir gününde yapılabilir, bizzat çok şeyi olmayanların yardımına ihmalden dolayı muhtaç olmak da cansıkıcı birşeydir.

Bir doktorla nasıl konuşacağın ve nasıl sıcak bir battaniye ele geçireceğin, nasıl perhiz gıdası ve ek gıda maddeleri alacağın konusunda kesin kanıya var. Papaz veya sosyal yardımcıyı gör. Onlara kalbini dökmene gerek yok, dış görünüşlerini bilmek iyidir.

CEZAEVİNİ İNCELE : Cezaevi örgütü, mahpus ve memurların sosyal ve psikolojik bileşim ve durumu hakkında ele geçirebildiğin tüm bilgileri topla. Araştırma gezisi yapıyormuş gibi cezaevini bir inceleme nesnesi olarak gör. Üzerine şüphe çekmemeye çalış. Amaç kaçma yolları bulmak değil, önemli bir hakimiyet aracının işlev ve etkisi hakkında derin bilgi edinmektir.

Bunlar senin doğru tavır takınma yardım eder. Diğer tutukluların cezaevindeki yaşamları sürecinde cezaevinde yaşamlarını sürdürmek için hangi teknikleri uyguladıklarını öğreneceksin.

HAPİSTE OKU- ÖĞREN: Dışarda öğrenmediğin şeyleri öğren. Siyasi kuramın dışında yararlı bilgiler edinebilirsin. Fizik, kimya, haberleşme tekniği, elektronik seni cezbetmiyorsa, yabancı dil öğrenmeye çalış. Hapiste yabancı dil bilgini uygulayabileceğin çok yabancı tutuklu vardır.

ZİNDE OL: Günde sadece 45 dakika dışarda hareket etmeye zamanın var. Bunun sonucu yağ balarsın, kan dolaşımın zayıflar. Günde dört-beş kez kan dolaşımı ve kaslarını harekete geçirici idmanlar yapmaya kendini zorla. Aşağıdaki hareketler bunu sağlar: Yüzükoyun uzan ve el ve ayakların üzerinde yayan, dizden hareketler, karın ve sırt kaslarını güçlendiren hareketler yap. Birşeylerle uğraşırsan tutuklu kaldığın

sürenin yitirilmiş zaman olmadığı duygusuna sahip olursun. Bu zaman yitirilmiş zaman değildir. Daha önce içeri düşen birisinin birçok yoksunluk ve aşağılamalara rağmen yaşamın sürdüğünü ama dışarıdakilerin korktuğu kadar kötü olmadığını söyleyecektir.

DIĞER TUTUKLULARA KARŞI TAVRIN: Onlarla temas edersen tavrın iki yönlü olacaktır: Hapisteki ortak durum ve bazı koşullarda varolan, çoğunlukla gizli aranızdaki değişik çıkar durumu. Demek ki: Hapishane dayanışmasını siyasi dayanışmadan ayır. Cezaevi birçok yönden bütün çelişki ve davranış biçimleriyle dışardaki toplumun bir aynasıdır. Tutuklu olmaktan doğan ortak durum karşılıklı olarak yoksunluk ve baskının dayanılır hale getirilmesini icab ettirir. Bu söyleşi, biraraya gelme ve maddi yardımla olur. Birşeyi olan olmayana verir. Gazete ve kitaplar ödünç verilir, hücreler arasında gider gelir. Banka hesabından başka birinin hesabına para havale edebilir. ve avukatından başka bir tutukluyla ilgilenmesini istersin. Genel yardımseverlik çarçur edilmemeli. Hapiste de tipik hiyerarşi mevcuttur: Zengin ve yoksul, dışarda çok parası olan uyuşturucu madde satıcıları ve pezevenkler, hiç alışveriş yapmayan ve hiç ziyaretçisi olmayan çok yoksullar, dil ve bütünleşme sorunlarından dolayı son derece soyutlanmış olan yabancı işçiler. Hapiste de bazı mahkumlar diğerlerinin sırtından gecinir.

Öte yandan cezaevi yönetimi tutuklu ve mahkumları birbirine karşı kıskırtmağa ve dedikodu yaymağa çalışır. Naslı dışarda her önüne gelene güvenmediyse ve herkeste bir düşman görmediysen içerde de -ortama uyarak- öyle davran. Siyasi dayanışma konusunda -birkaç sapmayla- dışardaki şeyler içerde de geçerlidir. Kısa süreli talepler kabul ettirmek için eylem birlikleri yapılır. Uzun süreli siyasi çalışma yapmak da mümkündür. Dayanışma, birimizi döven gardiyan hepimizi karşısına alır ilkesi dışardaki gibi içer de iyi-kötü işler. Dikkat edilmesi gereken birkaç önemli nokta vardır.

Tutuklular birbiri üstüne yığılı şekilde birarada yaşamalarına rağmen birbirlerini sadece çahsen anlattıklarından tanırırlar. Dağ durumunun aynılığı ve karşılıklı ihtiyaç belki de haklı olan güvensizliğin ihanet gibi hissedilmesine yol açar çoğunlukla. Karşındaki iyiyse onunla konuşursun, o da bunu

öyle anlar. Ne ilse güvensizlik kesinlikle doğrudur. Bazı tutukluların diğerlerinin siyasi slogan ve sözcüğüne aşırılığına aldandığı çok olur. cezaevi avlusunda sıklıkla yumruğunu havaya kaldırıp slogan atan herkes mutlaka yoldaş değildir. Belki "sadece" senin tayınından kendisine vermeni veya ona bir avukat temin etmeni istiyor. Bunları rahatça yapabilirsin. Ama başka bir gün başka bir tutuklunun yanında "Heil Hitler" diye bağıracağını düşün. Bu güvensizlik eziyet verir ve hapisyenenin zorlu sorunlarından biridir. Bir yandan kişi kendini bunak sanır, öte yandan diğer tutuklular arasında cezasının geri kalan kısmının ertelenmesini muhbirlikle sağlamak isteyen ajanlar olduğunu anlamalısın. Genel olarak muhbirlik, ihanet ve provokatörlük sorunuyla uğraşmaktan başka birşey kalmıyor bize.

Bu görüntülere sadece hapisanelerde raslanmaz. İçerisi aslında işyerinden, okuldan veya siyasi gruptan ayrı birşey değildir. İçerde de herkesi ajan gören izlenme kuruntusu ve herkesle düşümeden, sırt sıvazlayıcı kardeşleşme dışarıdaki kadar tehlikelidir. Dışarda gösteriş meraklısı değilsen, içeride de çeneni açmayacaksın. Di erlerini sözlerine hayran birmeye ihtiyacın yok. Zaten seni söylediklerine bakarak değil tavrına göre takdir edeceklerdir.

MEMURLARA KARŞI TAVRIN: Cezaevi hiyerarşik olarak örgütlenmiş bir devlet dairesi yapısına sahiptir. En üstte üstünde cezaevleri müdürlükleri başkanı ve onun üstünde bakanlığın bulunduğu cezaevi yöneticisi bulunur. Mücrenin önündeki üniformalı görevlilere gelinceye kadar sekiz-on rütbe var aşağıya doğru. Hepsi kamuoyundan özellikle basından korkar, çünkü her hapishanede haksızlıklar ve skandallar olmaktadır; bunları örtbas etmek için de çok çaba harcarlar.

Sürekli olarak yanlış birşey yarma ve yukarıdakilerce azarlanma korkusu, tutuklu ve mahkumların davranışlarından bağımsız olarak, cezaevi içinde sinirli ve saldırgan bir hava yaratır. Beneyimler gardiyanların bağımlı oldukları kimselerle takışmadıklarını, hoşnutsuzluklarını aşağıdakilere boşalttıklarını gösteriyor. Bu mahkumlarla memurlar arasında sinirli bir ilişki yaratır. Bu da çıkarlarına cezaevi aracılığıyla benimsenmelerin işine yarar.

Memurlar; görevlerini mümkün olduğunca müşkülsüz ve fazla güç harcamadan yerine getirmek istediklerinden mahkumlarla ilişkilerini fazla zorlamamaya muhtaçtırlar. Mahkumların belirli desteği olmaksızın memurların görevlerini ifa edememeleri, öte yandan mahkumların haksızlığa uğrayanlar olarak sürekli müşkülat ve disiplin cezalarının hedefi olmaları her iki yanı bir çepit ateşkes zordur. Bu ateşkes çok narindir. Tutukluların haklarının kısılması veya memurların görev yükümlülüklerinin arttırılması bir veya diğer tarafın toplu eylemlerine yol açabileceğinden, emenlerin arzulanmış gibi her değişiklik bu ateşkesi tehlikeye düşürebilir. Genelde böyle bir ateşkesin varlığına, çerçevesi mahkumların hergün mümkün olan tüm yasak önlem ve sadizmlerle eziyete uğradıklarını gözden kaçırmamalıdır.

Teker teker mahkumlar için bu, gardiyan dürüst davranışlı sürece mahkumun da dürüst davranması anlamına gelir. Gardiyanın seninle şahsi çatışma çıkarmak istediğini sezersen, kendini buna karşı savunmalısın. Bunu yaptığın takdirde; diğer tutukluların, avukatının ve hakkını almanı sağlamak istenlerin seninle dayanışmasına hakkın vardır. Aynı şey başkalarına eziyet verildiği gördüğünde de geçerlidir.

Aldığın önlemlerin kime yönelik olduğunu kestir. Gardiyan istemediği ve sorumlu olmadığını emirleri yerine getirdiğinde ona bu emirlere karşı seninle birleşme olanağını göster. Gardiyan görevini eksiksiz olarak yerine getirip hiçbirşey umursamayabilir de. Sana karşı yukarıdan gelen bir ceza ile özdeşleşirse sınır çizgileri açıkça çekilmiş olur.

Tutuklunun geceleyin denetimi, ışığın yanık bırakılması, diğer tutuklularla ilişki konusu vs. de önlemler alan kişiyle bu önlemleri uygulayan çoğunlukla bir değildir. Tutuklu böyle bir durumda sadece ulaştırıcı ve uygulayıcıyla temas eder. Bunun sonucu öfke, saldırganlık uygulayıcı ama emirden sorumlu olmayan memura boşaltılır. Çoğunlukla memur mahkumla açıkça dayanışacak ve öfkesini paylaşacak güce sahip değildir. İçinde bulunduğu durumla çatışma içindedir. Sana sempati duymak ister ama buna mezun değildir. Verilen emri yerine getirmek istemez ama bunu yapmaya mecburdur. Cesareti verilen emirleri yerine getirmeye yetmeyecektir. Memura karşı kontrolsüz saldırganlıkla sana siyasi-duygusal yaklaşmasını

önlemek ve onu kuşkulandığı egemenlik sistemin kucagına atmak zararlıdır.

Sana nazaran onun başına daha az şey gelmesine rağmen amirlerine karşı sahip olmadığı cesaretin sende olduğunu göster.

Aslında şeflerinden nefret eden memurlar daha güçlü olanla özdeşleşir; güçlü şef ise şefle, sen isen seninle.

Bu gösterim şematiktir. Bu zamanlarda Alman hapishanelerindeki gardiyan ve diğer memurların birer yoldaş olabilmesi masaldır. Devletin egemenlik aygıtı içindeki bu yapıları anlamayan önemli bir çalışma alanından olur ve kendi durumunu zayıflatır.

Memura karşı acıma duygun olmasın. Onun tepkilerinin nedenlerini gerçekçi olarak yorumla ki ona karşı siyasi olarak doğru bir tavır takınsın.

HANGİ AVUKATI TUTMALI ?

Daha önce haklı nedenlerden avukatlara niçin güvenilmemesi gerektiği anlatıldı. Avukatlar diğer insanların zorluklarından yaşar. Kendinize ait olduğu sabit olan hakları tek başımıza kabul ettiremememizden yararlanırlar. Satılmışlardır. Belirli bir avukatın evsahibi veya kiracı, işçi veya işveren tarafından tutulması çoğunlukla somut raslantılara bağlıdır. Ve avukat, kendisini görevlendiren kişiye göre bir bunu bir ötekini savunur. Aynı davada karşı taraf daha erken gelmiş olsa tutmuş olduğu avukatın karşı tarafça tutulurdu.

Böyle bir avukat sana tavsiye edilemez. Onda, bilerek veya bilmeyerek, senden çok rakibinle özdeşleşme, dava sırasında sana zararı dokunabilmesine rağmen -memurun hatırı için- ifade vermediği ögütlenme tehlikesi mevcuttur.

Özellikle siyasi davalarda avukat, müvekkiliyle özdeşleştirilir. Basın ve savcılıkça suç ortağı olarak damgalanır. Avukat bunu bilir veya sezer ve herhangi bir şekilde, beyanatta, davranışları ve mahkeme kantinindeki sözleriyle senden içti-nap etmeyi deneyecektir. Böyle bir avukat da satılmıştır siyasi olarak.

Önemli olan tuttuğun avukatın seni ve çıkarlarını savunması, haklarını korumasıdır. Bunu yapmasının nedeninin zengin olma isteğinden mi yoksa bu sistemin özünü kavramasından, mı ileri geldiğini incele.

Avukat ikinci tipten ise zengin olmakla gözü yok demektir. O zaman bu avukat sürekli olarak hakları ellerinden alınanların tarafını tutar. O işvereni değil işçiyi, evsahibini değil kiracıyı, büyük uyuşturucu madde tüccarını uyuşturucu maddeye bağımlı olanı savunur. Kendisine çok para ödeyeni değil tarafını tuttuğu kimseleri savunur. O para için çalışmaz. Arkadaşlarından, yardım örgütlerinden çevrende, bulunduğu kentte, yakında böyle bir avukat olup olmadığını zamanında öğren. İş başa düşünce böyle birini aramak tavsiye edilir bir şey değildir. Sana kimin yardım edeceğini daha önceden öğren ki sınırlarının harap olmasından ve gereksiz yere enerji harcamaktan kurtulasın.

İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın örnek ifadesi

SORGU

«Getirildiği görülen sanık İbrahim KAYPAKKA-
YA huzura alındı, hüviyet tesbitinden sonra suç konu-
su olay ve örgütsel ilişkiler hatırlatılarak sanıktan
SORULDU: Sanık cevaben: Ben voksul bir ailenin
çocuğu olarak, 6 yıllık Hasanoğlan İlköğretmen Oku-
lu'nda yatılı okudum. Hasanoğlan'daki başarılı öğren-
ciliğim nedeniyle Yüksek Öğretmen Okulu'na gönde-
rildim. Bir yıl hazırlık sınıfında okuduktan sonra İs-
tanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na ve aynı za-
manda İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'ne girmiş
oldum. Bundan sonra devrimci gençliğin demokratik
ve devrimci eylemlerine katıldım ve devrimci düşün-
cemi geliştirdim. 1967 yılında 9 arkadaşla birlikte Çä-
pa Fikir Kulübünü kurduk. O dönemde FKF (Fikir
Kulüpleri Federasyonu)'nun ve TİP'in bir üyesi olarak,
onların düzenlediği bütün toplantı, forum, miting ve
gösterilere katıldım. 1968 yılında okulun gerici yöne-
timi tarafından önce muvakkat ve daha sonra da ka-
tı olarak uzaklaştırıldım. Buna karşı Danıştaydan yü-
rütmenin durdurulması kararı almama rağmen okulun
faşist idarecileri bu karara uymadı. Benim düşünce
yapım, katılmış olduğum eylemler ve gençlik örgütün-
deki çalışmalarım, okuldan uzaklaştırılmamın başlıca
nedenleri olarak gösterildi. Hatırladığım kadarıyla o

zamanlar katıldığım, NATO'ya Hayır ve Amerikan 6. Filosunu protesto eylemleri, Halk Aşıkları Gecesi düzenlemeye çalışmam, bazı bildiriilerin dağıtılması ve işçi yürüyüşlerine katılmam öğrencilik sıfatıma zarar getiren hareketler olarak telakki edilmişti. Oysa bunlar, yurdunu ve halkını seven herkesin, kendi inancı ve bilinci doğrultusunda sürdürmesi gereken ve kişisel sorumluluğu olan çalışmalardır.

Gelişen zaman içerisinde FKF gençlik örgütünde bazı görüş ayrılıkları belirmişti. Bu bir bakıma, ilerleyen bilincin ve edinilen tecrübelerin doğal sonucuydu. FKF içinde beliren başlıca iki görüş: Birincisi, FKF yönetiminin öteden beri TİP'in parlamentocu ve reformcu görüşü. İkincisi, milli demokratik devrimi savunan aşamalı devrim tezi. Bu düşünceyi ilk zamanlar Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi, daha sonraları PDA ve İşçi—Köylü de savunmaya çalıştı. Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi bazı olumsuz yanlarına rağmen, devrimci kadroların bilincinin ilerlemesine ve devrimci düşüncenin kavranmasına yardımcı oldu. Çünkü TİP ve yönetici kadrosu, devrimci kadrolar, işçiler ve köylüler arasında devrimci düşüncenin, Marksizm—Leninizmin yayılmasını engelliyorlardı. Ben, TİP'in yöneticilerini, kendilerine sosyalist adını veren reformcu orta burjuva aydınları olarak görüyorum. TİP'in çizgisi de, orta burjuvazinin radikal kesiminin tutarlı reformist çizgisiydi.

Ben bu ayrılıkta MDD (milli demokratik devrim) i savunan grup içerisinde yer aldım. Türk Solu ve Aydınlık Sosyalist Dergi çevresi, tam ve —kelimenin gerçek anlamında—devrimci mahiyette olmamakla birlikte, TİP'ne göre, işçilerin, köylülerin, gençliğin ve diğer halk kitlelerinin demokratik ve devrimci anlamdaki eylemlerine biraz daha fazla ilgi göstermeye çalıştı.

Daha sonra 1969 yılında FKF'nun DEV—GENÇ'e dönüştüğü kurultayda, DEV—GENÇ ve Aydınlik Sosyalist Dergi içinde de ayrılık oldu. Ben bu ayrılıkta Proleter Devrimci Aydınlik ve İşçi—Köylü dergi ve gazetesi çevresindeki arkadaşların grubunda yer aldım. Bu dergi ve gazetenin çıkışına, dağıtımına yardımcı olma-ya, savunduğumuz görüşleri işçiler, köylüler ve gençlik içerisinde yaymaya çalıştım. Yine bu arada Trakya'daki topraksız köylülerin, ellerinden toprağı jandarma gücüyle gaspetmiş büyük çiftlik sahiplerinin topraklarını işgal etmesi eylemlerine, İstanbul'da Demir Döküm, Sungurlar, Horoz Çivi, Pertriiks, Ege Sarnayı, EAS Akü, Gıslaved, Gamak, Singer ve Derby fabrikalarındaki işçilerin haklı grev ve direnişlerine yardımcı olmak için elimden geleni yaptım. 15—16 Haziran büyük işçi yürüyüşüne katıldım ve fırsat buldukça da faşistlerin üniversitelere yaptığı saldırılara karşı savunma mücadelesi veren devrimci gençliğin bu mücadelesine ve diğer demokratik eylemlerine katkıda bulunmaya çalıştım. Ben buraya kadar anlattığım şeyleri söylemekte bir sakınca görmüyorum. Bütün bunlar, o dönemdeki legal ve kanunen de suç olmayan faaliyetlerdi. Ben de, bir devrimci olarak bu faaliyetler içerisinde yukarıda anlattığım çerçeve içerisinde yer aldım. Bu çalışmalarımı, Marksizm—Leninizme inanan bir komünist devrimcinin halkın kurtuluşu için yapması gerekli çalışmalar olduğu kadar, devrimci gençliğin örgütü DEV—GENÇ'in üyesi olan bir devrimci gençin halka ve gençliğe karşı sorumluluğunun gereğı olarak da sürdürdüm. Ancak şahsımı ilgilendiren konular ve hakkımdaki isnatları taşan hususlardan gayri, gençlik örgütü ve çalıştığım devrimci gruplar içinde başkalarını etkileyebilecek bir beyanda bulunamam. Anlatmış olduğum şeyler, gençlik ve içinde bulunduğum devrimci gruplar saflarında

kendi çalışma ve düşüncelerimle ilgili bulunmaktadı. Başkaları hakkında beyanda bulunmayı, kişisel sorumluluk sahamı aşan bir hareket sayarım. Sıkıyönetim ilanına kadarki faaliyetlerim bunlardı.

Sıkıyönetim ilanından hemen sonra ve özellikle İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un öldürülmesi olayının arkasından şiddetlenen faşist baskılar ve bir yığın tutuklamalar sonunda birçok genç ve aydın tutuklandı. Hattâ DEV — GENÇ içerisinde kayda değer bir faaliyeti olmayanların dahi yakalanıp tutuklanmaları karşısında, benim de aranıp yakalanacağımı tahmin ederek uzun bir süre gizlendim. Gizlendiğim yer ve bu devredeki ilişkilerim konusunda her hangi bir şey söylemeyi gereksiz buluyorum. Kaçak bulunduğum dönemde ve tahminen 1972 nisan ayı sonuna kadar elimde ŞAFAK adlı dergi ve ŞAFAK yayınları geçmekte idi. Bu yayınları bana kimin nasıl getirdiği konusunu önemli görmüyorum ve bu konuda bir şey söylemeyi de gereksiz buluyorum. ŞAFAK dergisinde ve yayınlarında demokratik halk devrimi açısından katılmadığım bazı görüşler yer almakla birlikte, bir devrimci çalışmanın varlığından ve sürdürülüyor olmasından memnuniyet duydum. Daha sonra bu yayın organını çıkaran örgütle herhangi bir ilişki kurmaksızın, bulunduğum yerde kendi olanaklarımla ve kendi düşüncem doğrultusunda propaganda ve bilinçlendirme çalışmaları yaptım. ŞAFAK yayın organının, Türkiye İhtilâlcı İşçi Köylü Partisi (TİİKP) adlı bir örgüte ait olduğunu ve böyle bir örgütün varlığını bilmiyordum. Bunları daha sonraları, bu örgütle ilgili yakalama haberleri dolayısıyla radyo ve gazetelerden öğrendim. Ben, bu illegal örgütün yöneticisi olduğunu söylediğiniz Doğu PERİNÇEK ile sorgularınızda iddia ettiğiniz gibi bir ilişkide bulunmadım. Ve başka Doğu PERİNÇEK tarafından örgütsel veya başka

bir görev verilmedi. Esasen Doğu PERİNÇEK'i de tanımam, sadece sıkıyönetimden önce adını duymuştum. Kendisini PDA'ya yazı yazan bir devrimci olarak biliyordum. Sizin deyiminizle, ŞAFAK örgütünün illegal organizasyonuna katılmadım. Bu devredeki çalışmalarım ile ilgili herhangi bir şey söylemeyeceğim. Çalıştığımı söylememin şahsi sorumluluğum açısından yeterli olduğu görüşümdedir. Ben soymuş olduğunuz şekilde Maiatya ve Tunceli bölgelerinde faaliyet göstermedim. Çalışma alanım buralar değildi ve neresi olduğunu söylemeyi de gereksiz buluyorum; neresi olmadığını belirtmeyi yeterli görüyorum. Benim, bahsettiğiniz TİKP adlı örgütle hiç bir bağlantısı olmayan kişisel nitelikteki faaliyetlerim, Türkiye Komünist Partisi (Marksist—Leninist) ve Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu saflarına katılmama kadar sınırlıdır. Sonradan katıldığım bu örgütlere ne zaman katıldığımı hatırlamıyorum. Ve beni bu örgütlere kimin aldığını söylemeyi de gereksiz buluyorum. TKP/M—L ve ona bağlı TIKKO örgütlerinin kimler tarafından kurulduğunu ve yönetildiğini bilmiyorum. Yalnız bu örgütlerin saflarına katıldığımı ve onların illegal üyesi ve taraflısı olduğumu saklamıyorum ve bu örgütlerin üyesi olmaktan büyük bir kıvanç duyuyorum. Bu örgüt içerisindeki çalışma yöntemim ve örgütün kuruluşuna esas olan düşünceler, bahsetmiş olduğunuz yazılarda geniş ölçüde yer almaktadır. Mensup olduğum bu örgütlerin «ŞAFAK REVİZYONİZMİ TEZLERİNİN ELEŞTİRİSİ», «TÜRKİYEDE MİLLİ MESELE», «TÜRKİYE'DE KEMALİST HAREKET, KEMALİST İKTİDAR DÖNEMİ, İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI YILLARI ve 27 MAYIS HAREKETİ», «BAŞKAN MAO'NUN KIZIL SİYASİ İKTİDAR ÖĞRETİSİNİ DOĞRU KAVRAYALIM» başlıklarını taşıyan ayrı ayrı uzun ve örgütün görüşlerini yansıtan tezleri ve düşün-

celeri kabul ediyorum. Bu başlıklar altındaki yazılara benim de görüşlerim diye imzama atmaya hazırım, fakat bu yazıların esas olarak kimin veya kimler tarafından kaleme alınmış olduğunu bilmiyorum. Ben bu görüşler doğrultusunda devrimci mücadele vermeye üzere 1973 Ocak ayı başlarında, faşist güçler tarafından şehit edilen yigit arkadaşım Ali Haydar YILDIZ ile Tunceli'ye gelmiştim. Köylüleri devrim için, halk ihtilali için örgütlemek amacıyla köylere gitmiştik. Buradaki çalışmalarımız 24 Ocak 1973 günü, kalmış olduğumuz Vartnik mezrasındaki kömür basılmasına kadar sürdü. Bunlar dışında başka bir açıklamaya gerek görmüyorum.

Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiç bir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle birlikte çalışan arkadaşlarımızı ve örgüt içerisinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anıtlıklarımı samimiyetle inandığım Marksist—Leninist düşünce uğruna yaptım. Ve sonuçtan asla pişman değilim. Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve neticede yaka'andım. Asla pişman değilim, Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım» dedi. Başka bir diyeceği olmadığını söyledi ve birlikte tutulan işbu ifade zaptı, okunup imzalandı (21 Nisan 1973, TKP/M—L, TİKKO, TMLGB Davası, Kiasör No 3, Dosya No 1, Sıra No. 4).

*

«İbrahim KAYPAKKAYA'ya, iddia edilen suç konusu olay anlatıldı ve huzurdaki şahıs gösterilerek soruldu. Sarık, 'ben burada gösterdiğiniz şahsı ve Hacı

ÖZDOĞAN'ı tanımiyorum. Sizlerin iddia ettiği gibi bu şahıstan nüfus cüzdanı filan almış da değilim. Üzerimden çıkan ve burada gösterilen şahsa ait olduğunu soylediğiniz hüviyet cüzdanını Malatya'da buldum. Sıkıyönetimce arandığım için, hüviyetimi gizlemek amacıyla, bulduğum bu nüfus cüzdanına kendi fotoğrafımı yapıştırdım. Ben proletaryanın ideolojisini benimsemiş, halkın kurtuluşunu savunan bir komünistim. Bir sınıf mücadelesi olan size karşı yürüttüğüm mücadelede böyle şeyleri doğal karşıyorum. Karşımda bulunan ve üzerimde bulunan hüviyet cüzdanının kendisine ait olduğunu söylediğiniz şahsı tanımiyorum. onun beni tanıyorum demesi, ya sizin işkence ve baskılarla zorlamanızdan, ya da yine aynı sebeple korkması dolayısıyla yalan söylemesinden ileri geliyor; bunun sebebini ben bilmem' dedi.

Sanık İbrahim KAYPAKKAYA'ya huzurdaki diğer üç kişi gösterilerek, suç konusu olay izah edilip soruldu. Sanık, 'ben, burada bana göstermiş olduğunuz üç köylüyü tanımiyorum ve bu kişilerle de hiç bir zaman hiç bir yerde karşılaşmış değilim; bu üç köylünün bana baskından sonra yardım ettikleri iddianız da yalan ve uydurmadır. Ben, müsademe sırasında yaralanmış olduğum için ekmek dahi yiyemiyordum. Huzura getirilmiş olan bu üç köylü, benimle hiç bir ilişkileri olmadıkları halde, fiilsiz, sebepsiz ve haksız olarak buraya getirilmiş ve kendilerine baskı ve işkence ile gözdağı verilmek istenmiştir. Bu, faşizmin bir zulüm örneğidir ve faşistlerden halka zulmetmenin hesabı ergeç sorulacaktır' dedi» (TKP/M—L, TIKKO TMLGB Davası dosyası, Klasör No 3, Dosya No 4, Sıra No 13/2).

ÇIKIYOR !
Hukuki konf.
Dökümanları :

VERANTWORTLICH IM SINNE

DES PRESSEGESETZES :

Walter Hofmann,

Homburger Landstr.52, 6 Frankfurt/M

SON BİR UYARI

Kompla yada gizli işler çeviriyor pozunu takınmak, basit şeyleri abartarak esrarlı havalara bürünmek, olayları dramatize etmek, komplocu davranışlar içindeymiş gibi görünmek, gerçek devrimcinin meşrebi değildir. Devrimcinin en büyük meziyeti, alçakgönüllülüğü, «devrimci» ve hele «komplocu» pozlara hiçbir şekilde tenezzül etmemesindedir.

VICTOR SERGE

MİLİTANA ÖĞÜTLER

İBRAHİM KAYPAKKAYA

**Ser verdi sır vermedi
Poliste , mahkemede , işkencede
Destanlar yarattı...
Anısı mücadelemize önder olsun !**